

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

Lib. 7

J. 4

A THANASII
DIALOGORVM
PRIMVS,

De Trinitate.

Pro Gymnasio Ser-
bestano.



Serbesta
Typis Iohannis Schlerij,
Anno 1600.



*Julius Episc. Rom. ad Ec-
cles. Alexandr.*

Athanasius multas cala-
mitates variis modis
terra marique expertus o-
mnes Arianae factionis insidias
quasi pedibus conculcavit. Ac
sepenumero invidia causa in
vita periculum per adversarios
insidiosè conjectus, mortem
contempsit ille quidem: sed ta-
men Dei omnipotentis & Do-
mini nostri Iesu Christi auxilio
evasit incolumis.

*Plura vide ap. Socratem hi-
stor. Eccl. lib. 2. cap. 18.*



ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ

αγίας Τριάδος, ἢ ὡς λέγονται

Ὁρθοδοξοὶ ἢ Ἀνόμοιοι

Ἀρχαίως.

ΑΝΟΜΟΙΟΣ.



Χριστιανὸς ἢ, ὁ ἴσθι. Καὶ πάνυ. Ἄν.
 Τί ἐστι ὁ Χριστιανισμὸς; Ὁρθ.
 Ἀλλὰ πὲρ αὐτῆς αἰαγῆς, ἢ εἰπεῖν, τὸ
 ἢ. ἴσθι ἀσφαλὲς Ἄν. Διὰ τί;
 Ὁρθ. Τὸ μὲν γὰρ εἶπ' ἵνα ἴσθι
 ὁρθοῦς εἰμὲ αἰαγῆς εἰπεῖν τὸ ἢ, τί ἐστὶ ὁ
 Χριστιανισμὸς, ἴσθι ἀσφαλὲς, εἰ μὴ γινώσκῃς
 ἐστὶ ὁ ἐρωτῶν. μηποτέ εὐρεθῶ βεβηκὸν τὰ ἅγια
 εἶς ἡσπὶ, ἢ πύς μαργαρίτας ἔμπροσθεν τῶν
 χείρων. καὶ γὰρ εἰ μὴ ἐρωτητῆς, ἔπιπτος εἶης
 καταχουμῶ, ετοίμως λέγω ὅτι μὴ τί δέ εἰσι
 πρὸς αὐτὸν ἔλεγω, μηποτέ κ' ἰσθῶ εἰ ὁ
 ἐρωτῶν Ἄν. Ἀλλ' ἐγὼ σοὶ λέγω ὁ ἐρωτῶν σοὶ

Α Β

Ἔ Π

4 Athan. Dialog. I.

ὅτι Χριστιανός εἰμι. Ὁρθ. Οὐκ ἤρκεσεν σοι τὸ εἰ-
 πῆν ἐμέ, ὅτι Χριστιανός εἰμι. ἔο' ἐμοὶ δεῖξαι τὸ εἰ-
 πῆν σε, ὅτι Χριστιανός εἶ εἰ μὴ μοι εἴπῃς τι ἵδι
 Χριστιανισμός. καὶ τότε δὲ ἔ' πάντως εἶ Χριστιανός.
 ἔδε γὰρ τὸ εἰδέναι, τί ἐστὶν ὁ Χριστιανισμός. τῆτό ἐστιν
 εἶναι Χριστιανόν. ἐπειδὴ ἔδε τὸ εἰδέναι τί ἐστὶν ἰσ-
 θαῖσμός ἐστὶ τὸ εἶναι ἰσθαῖον. ἔδε τὸ εἰδέναι τί
 ἐστὶν Ἑλληνισμός. τῆτό ἐστὶ τὸ εἶναι Ἑλλῆνα. ΑΝ.
 Οἶδας τὸν Θεόν; Ὁρθ. Ναί. ΑΝ. Ὡς αὐτὸς ἐαυτὸν
 εἶδεν; Ὁρθ. Οὐ. ΑΝ. Οὐκ οἶδαι αὐτὸν. Ὁρθ.
 Οἶδα αὐτὸν, ὡς ἐδέχεται ἀνθρώπου φύσιν εἰδέ-
 ναι. ΑΝ. Ἄλλως ἔν αὐτὸν ἴσασιν οἱ ἀνθρώποι,
 καὶ ἄλλως αὐτὸς ἐαυτὸν. Ὁρθ. Καὶ παῖν. ΑΝ.
 Πῶς; Ὁρθ. Ὅτι εἰ μὴ τις πῶ αὐτῷ τῷ Θεῷ
 κτήσεται γνῶσιν, ἀδύνατον γνῶσιν αὐτὸν ὡς αὐ-
 τὸς ἐαυτὸν οἶδεν. πῶ ἢ αὐτῷ τῷ Θεῷ κτήσασθαι
 γνῶσιν, ἀδύνατον, μὴ τῆς αὐτῆς αὐτῷ ὄντα ἐπί-
 ας, οὐκ ἐσμὲν ἢ τῆς αὐτῆς αὐτῷ ἐπίας. οὐκ ἔρα
 πῶ αὐτῷ αὐτῷ ἔχομεν γνῶσιν. ΑΝ. εἰ μὴ ἔν
 θεῷ ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι πῶ, ἔδυναται; Ὁρθ.
 ἀποκαλύπτει μὲν, ἀλλ' ἔχ' οὕτως αὐτῷ ἀποκα-
 λυπτει, ὡς αὐτὸς ἐαυτὸν οἶδεν, ἀλλ' ὡς δυνατὴν
 γνῶσιν ὁ καταξίεμεν. διότι τῷ μὲν ἰεζεκι-
 ἔλ ἀπὸ ὄσφου. καὶ ἀνω ἠλέκτριον ἐγνώσθη.
 τῷ ἢ

De Sancta Trin. 5

ταῖς Δαυὶδ, παλαιῶν ἡμερῶν τῶν ἱεραίων,
καλυπτόμενον ὑπὸ τῆς Σεραφίμ. Αν. Σὺ εἶ
πῶς αὐτὸ οἶδας, ὡς ἠλέκτρινον, ἢ ὡς παλαιῶν
τῶν ἡμερῶν; Ὁρθ. Παρ' αὐτῶν μαθὼν οἶδα, ὅτι
ὅπως πάντα εἰσὶν τὰ γνωριζόμενα αὐτοῖς, εἰ μὴ
γὰρ ἦν ὅπως αὐτὰ, οὐκ ἂν διαφόρως ἐφαίνετο
ἢ διατῆτο ὁμοιογενὲς λέξι, Θεὸν ἕδεις ἐώρα-
κεν πῶποτε. Αν. ἄλλο ἐστὶ τὸ ἐώρακεῖναι, καὶ
ἄλλο τὸ ἐγνωκεῖναι. Ὁρθ. Ἐπὶ Θεῶν οὐκ εἰσὶν ἄλλο
ἢ ἄλλο. αὐτὸς γὰρ πῶς θεωρεῖται ἐπὶ τῆς γνώσεως
ἐλαβεν, λέγων, Ἰσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἶμι,
ἔσθι οὐκ ἐγνωκῆς με, φίλιππε; ὁ ἐώρακῶς ἐμὲ,
ἐώρακε τὸν Πατέρα μου. Αν. εἰ οἶδας, ὅτι ὅπως
τα Φαινόμενά εἰσιν, οἶδας τί εἰσιν. Ὁρθ. Γελοῖον
λέγεις, μὴ γὰρ, ἠπερδὴ οἶδα ὅτι ὅπως τὰ Φαινό-
μενα σώματα εἰσὶν ἢ ψυχὴ, οἶδα καὶ τί εἰσὶ ψυ-
χῆ; Αν. ἐγὼ ἔπως αὐτὸν οἶδα ὡς αὐτὸς ἐαυ-
τὸν οἶδεν. Ὁρθ. Τί εἶναι ὁ Θεός; Αν. Αὐτὸ τὸ
ἀγνόητον. Ὁρθ. Τὸ εἶδεναι ὅτι ἀγνόητός ἐστι, τῆ-
το εἰσὶ τὸ εἶδεναι τὸν Θεόν; Αν. Καὶ πάνυ. Ὁρθ.
Ἰσασιν εἶναι Ἰουδαῖοι, ἔσθι Ἕλληνας τῆτο. πῶς αὐ-
τῶν ἄρα τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἔχουσιν
γνώσιν, τοῖς μὴ γνώσκουσιν αὐτόν. ὅτι γὰρ ὁ μὴ

Α γ γνώσκων

6 Athanas. Dial. I.

γνώσκων τὸ γινώσκει τὴν Πατέρα ταύτην
 αγγέλια εἰρήκασιν. Αν. Οὐκ οἶδεν ἔτι ὁ θ-
 εὸς αγγητὸν ἑαυτόν; Ὁρθ. Ἀλλ' ἔτι τὸ ἐστίν
 σιαντῆ. αὐτοῦ ἡ ἴσως κατέληφαι. Αν. Μία
 λέγεις θεότητα. Ἐ τρεῖς ὑποστάσεις; Ὁρθ. Λέ-
 γεται ἡμεῖς σου ἡ πρότερον γνώτεις. ὁποῦ ἐμ-
 μοι δέ σοι ἔστις. Ἀλλό ἐστι ὑποστάσις, καὶ
 ἄλλο θεότης. ἔχῃ ἄλλο πρᾶγμα ἢ ἄλλο,
 ἀλλ' ὡς ἀλλότι σημαίονση τῆς ὑποστάσεως.
 Ἐ ἄλλο τὴν θεότητα. ἡ μὲν γὰρ ὑποστάσις τὸ
 εἶναι σημαίνει, ἡ δὲ θεότης, τὸ τί εἶναι. Αν.
 Οἷον ὡς τί; Ὁρθ. Ὡς Πέτρου ἢ Παυλοῦ καὶ
 Τιμοθεοῦ τρεῖς ὑποστάσεις, μία αἰθρωπότης Αν.
 Οὐκοῦν τρεῖς θεοί. Ὁρθ. Μη γίνωται εἰπεῖν.
 Αν. Εἰ ἔστις τρεῖς αἰ ὑποστάσεις ὡς πῆτερον
 καὶ παυλοῦ, Ἐ τιμοθεοῦ, τρεῖς θεοί. τρεῖς γὰρ
 αἰθρωποι, πῆτερος ἢ παυλος, Ἐ Τιμοθε-
 ος. Ὁρθ. Κατὰ ταύτην γραφὰς ἐκεῖ
 καὶ αὐτοὶ τρεῖς αἰθρωποι. Ἐν γὰρ χειρῶν Ἰη-
 σοῦ οὐκ εἶ ἀρσεν καὶ θῆλυ, οὐκ ἐν ἑλληνικῶν καὶ
 Ἰουδαϊκῶν, ἐκ αἰ δούλων ἢ ἐλευθερῶν. ἀλλ'
 εἰ πάντες οὗ χειρῶν ἐν ἑσμήν. Αν. Οὐκ ἐπὶ ἐν
 εἰσὶ τρεῖς, πῆτερος ἢ παυλος, καὶ Τιμοθεος;
 Ὁρθ. τρεῖς μὲν εἰσὶ, ἀλλ' ἔτι τρεῖς αἰθρωποι.
 Αν.

De Sancta Trin. 7

Αν. τῶ. ὄρθ. Ὅτι τρεῖς εἰσὶν ἀνθρώποι
ὅταν αἰσθητοὶ ἔχωσι τὴν καρδίαν ὡς Ἕλληνας
ἢ Ἰουδαίους, ἢ χριστιανούς, ὅταν ἢ τὸ αὐτὸ λέ-
γωσιν, ἢ μή εἰσιν ἐν αὐτοῖς σχίσματα, τρεῖς
μὲν εἰσὶν ἰσότητας, εἰς ἣν ἐκ Κυρίου μίαν ψυ-
χὴν ἔχοντες ἢ μίαν καρδίαν. ἢ τρεῖς μὲν εἰσὶν
ἀριθμῶ, ἀλλ' ἔχ' ἐπιρότητα φύσεως ἢ καρδίας.

Αν. Ἐγὼ τοὺς τρεῖς, τρεῖς λέγω. ὄρθ.
Ἐγὼ ἢ τρεῖς λέγω, ὅταν ἢ ἐν αὐτοῖς σχί-
ματα. ἢ αὐτῶν τὰς ἀγίας γραφὰς γέ-
νηται κατηρητισμῶν ἐν αὐτῶν καὶ ἐν τῇ
αὐτῇ γνώμῃ, εἴα λέγω καρδὸν ἀνθρώπου, μετὰ
ἢ μὴ τὰς ἰσότητας. Αν. Ἀλλὰ ταῦτα

ὅτι ἀνθρώπων εἴρηται. ὄρθ. ἢ Θεοῦ ἄλλως.

ὄρθ. εἰ ὅτι τῶν διηρημένων σωματικῶς, ὅ-
ταν μὴ ἢ σχίσμα ἀξιοῦσας, τὸ εἶς ἢ τὸ ἐν καὶ ταῖς
ἐν τῇ γραφῇ, πολλῶν πλέον ὅτι τῶν αὐτῶν καὶ
ἀσωματικῶν, ἢ τῶν ὁσὶν εἶς ἢ σχίσματα, ἢ αὐ-
εἰπωμένους τρεῖς θεοὺς, ἢ μὲν τὸ ἢ ἡλόντ, ἢ ἢ
πὶ ἢ, ἢ εἰ ὅτι ἐν ἢ ἄσμα, εἰς θεὸς πατὴρ καὶ
υἱὸς ἢ ἄγιον πνεῦμα, ὡς εἰς ἀνθρώπου εἰς ἐν
Χριστῶ κατηρητισμῶν, καθὼς γέγραπται. Αν.

οὐκ εἰσὶν οὖν ἀφ' ἑαυτῶν Πατὴρ καὶ υἱὸς καὶ ἄγιον πνεῦμα; ὄρθ. Ἐν τῇ

Cap. 11

Α. δ. Φύσις

ec

8 Athanas. Dial. 1.

ἢ φύσις αὐτῆς, ἐν τῷ θελήματι οὐ· ἐν τῷ ἁγιασμῷ ἔ
ἢ ἁγιασμοῦ, ἔκπεμπται καὶ ἐκπορεύεται, καὶ.

Αν. Τί ἐστι ἁγιασμὸς καὶ ἁγιασμοῦ, καὶ ἐκπέμπται καὶ
ἐκπορεύεται; Ορθ. Ὅτι ὁ μὲν Πατὴρ ἁγιασμοῦ,
ταυτέσιν ἐγέννησεν, ὃν ἴδιον ἁγιασμοῦ, ταυτέσιν γε-
γέννηται, καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ Πατὴρ ἐκπέμπται τὸ πνεύ-
μα, ταυτέσιν ἐξέπεμψεν. ἔκπεμπται ἐκπο-
ρεύεται, ταυτέσιν ἐκπεπόρευται. Αν. Ἐκπο-
ρεύεται, εἶπεν· μή γὰρ καὶ ἐκπεπόρευται; Ορθ.

Προφ. 875

καὶ πρὸς τὸν ἴδιον, γενῆσά με, εἶρηκεν. Πρὸ γὰρ πάντων
τῶν βοιωτῶν ἁγιασμοῦ με, εἶπεν, ὡς περ οὐκ ἴδιον
ἔστι ἴδιον, τὸ ἁγιασμοῦ με, ἐγέννησεν, νοῆσαι, οὕτω καὶ
ἴδιον ἔστι πνεύματι, τὸ ἐκπορεύεται, νύησον. ἔθος

Psal. 104:4. γὰρ ἐστὶ γραφικόν· ὡς τὸ, Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους

Hebr. 1:7. αὐτὰ πνεύματα, ταυτέσιν ὁ ποιῶν καὶ τὸ, ὁ θε-

Psal. 104:5. μελιῶν τὴν γῆν ἴδιον τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς ταυ-
τέσιν θεμελιώσας. Αν. Αὕτη ἐστὶν ἡ Διαφορὰ;

Ορθ. Αὕτη. Αν. Τὴν ἢ φύσιν τὴν αὐτὴν λέ-
γεις; Ορθ. Τὴν αὐτὴν. Αν. Καὶ πῶς διαφέ-
ρται ἢ αὐτὴ φύσις εἶναι, εἰ ὁ μὲν ἁγιασμοῦ, ὃν ἁγιασ-
μοῦ; Ορθ. τίθη ἢ ὅμας, ὅτι ὁ μὲν ἁγιασμοῦ, ὃν ἁγιασ-
μοῦ. Αν. Ναί. Ορθ. εἰ ὁ μὲν ἁγιασμοῦ, ἔστι ἁγιασ-
μοῦ, ὁ ἁγιασμοῦ ἐκ τῆς αὐτοῦ φύσεως ἁγιασμοῦ.

καὶ ὁ

καὶ ὁ ἁγίασμα Θ, ἐκ τῆς ἑξ ἁγίων Θ. φύσεως
 ἁγίων. Αν. μή γύοιτό μοι εἶπεν, ὅτι ἐκ τῆς
 φύσεως ἐγέννησεν ὁ θεός. Ορθ. ἔκθ' ἑξ ἐγέννη-
 σεν. Αν. ἐγέννησεν, κτίσας. Ορθ. Πρῶτον
 αὐτὸν ἐκτίσεν, καὶ τότε ἐγέννησεν ἢ πῶς; Φαιε-
 ρώτερόν μοι εἶπέ. ἔνοῶ γὰρ, τί ἐστὶν ἐγέννησε,
 κτίσας. Αν. τὸ ἁγίασμα ἑξ θεοῦ, κτίσμα
 αὐτὸ ἐστίν. Ἰπικιδῆ ἀπλοῦς ἐστὶ καὶ ἀσύνητ Θ.
 καὶ ἐκ ἄλλοις ἁγία. καὶ ἄλλοις κτίζει, ἀλλ' οἷς
 ἁγία, πῶς ἐκτίσει. Ορθ. εἰ ἀπλοῦς ἐστὶ
 ἑξ ἀσύνητ Θ, τί λέγεις, οἷς ἑξ οἷς; εἴη γὰρ τὸ
 οἷς, ἐκεῖ πολλὰ. εἰ ἑξ ἀσύνητ Θ, ἔκθ' ἄρα πλ.
 λὰ. Αν. οὐκ ἐστὶν οὖν ἀπλοῦς ὁ θεός. Ορθ.
 Εγὼ ἑξ ἑξ τὸ ἀπλοῦ λέγω. καὶ γὰρ ἄγγι-
 λ Θ ἀπλοῦς ἐστὶ, ἑξ ψυχῆ καὶ τὸ φῶς. οὐ γὰρ
 ἐκ μερῶν ἢ μελῶν σύγκειται. Αν. εἰ τίνω ἑξ
 ἑξ τὸ ἀπλοῦ ἐστὶν, οἷς ἁγία καὶ κτίζει. Ορθ.
 πάλιν λέγω· μή λέγε, οἷς ἁγία ἑξ κτίζει τὸ
 γὰρ ἀπλοῦν οἷς ἑξ οἷς ἔχει. πολλὰ ἑξ πλῆρω τὸ
 ἑξ τὸ ἀπλοῦ οἷς καὶ οἷς οὐκ ἔχει. Αν. Ὡσαύ-
 τως ἑξ ἁγία ὁ θεός, καὶ ὡσαύτως κτίζει; Ορθ.
 ἔ. Αν. ἔκθ' ἑξ σιῶν Θ. Ορθ. Μὴ γύοιτο.
 Αν. εἰ ἄλλοις ἁγία ἑξ ἄλλοις κτίζει, σιῶν Θ.

De Sancta Trinitate. 11

διως πατρός. ὡς γὰρ ἡ δὴν εἰπέ, ὅτι μὴ θέ-
 λων ἐστὶ θεὸς αὐτῶν, ἔδει ὅτι μὴ θέλων. πε-
 τὴρ ἢ ὡς περὶ ἐκπορεύσεως τῆς θανάσιος θέ-
 λημα, ἰσῶς ἔδει τὸ αὐτῶν. ἀλλ' αἰδίως ἐστὶν
 ἢ ἐκπορεύσεως θελοῦ τῶν γενησῶν ἐκείνου
 τῆς ὑποστάσεως ἀπαρὰ λακτῶν. Ἄν. πᾶ **ΣΑΡ. IV**
 γενησῶν. τῆς ὑποστάσεως ἐστὶν εἰκὼν ὁ ἢ ἐστὶν **1. Cor. 11:7**
 ὁρᾷ. ἡ χαρακτῆρ τῆς ὑποστάσεως ἔδει. ἀλ-
 λ' ἰσῶς ἢ εἰς τὴν εἰκὼν τῆς ὑποστάσεως. Ἄν. ὁ
 γὰρ αὐτῶν ἢ γενησῶν εἰκὼν ἢ δόξα αὐτῶν. ὁ θε-
 ῶν. ἀλλ' ἐκὶν χαρακτῆρ τῆς ὑποστάσεως. ἀλλ' ὁ
 ἢ ἐστὶν, εἰς τὴν αὐτῶν ἢ ἄλλο χαρακτῆ-
 ρα ὑποστάσεως αὐτῶν. τὸ γὰρ ἔργον ἢ ἐργασα-
 μῶν τῆς τῆς ἢ ἐστὶν εἰκὼν τῆς τῆς ἢ
 χὶ τῆς ὑποστάσεως. Ἄν. Τί λέγεις οὐκ οἶ-
 δα, σαφῆς εἰπέ. ὁρᾷ τοῦ πλοῦτος
 τὸ βαθεῖν ἢ ἐστὶν εἰκὼν τῆς τῆς. εἰ γὰρ
 ἴδω βαθεῖν, οἶδα ὅτι ὑποστάσεως ἐστὶν
 καὶ ἴδω πλοῦτος, οἶδα ὅτι ὑποστάσεως ἐστὶν
 ἔργον ἢ ἐργασαμῶν ἐστὶν, ἢ δόξα τῆς τῆς. **εε**
 ἢ μὲν ἢ χαρακτῆρ τῆς ὑποστάσεως. ἢ γὰρ **εε**
 χαρακτῆρ ἢ ἐργασαμῶν ἐστὶν τὸ βαθεῖν
 ἢ τὸ πλοῦτος. ὁ μὲν γὰρ ἐστὶν ἀδραστῶν
 τῆς ὑποστάσεως, τὸ ἢ βαθεῖν ἢ τὸ πλοῦτος. οὐ.
 ἔπει

Sapient:
15:5.

Joh. 14:9.

οὕτω ἔοικε ὁ ἀνθρώπος ἔμφαντος αὐτὸν θεοῦ εἰκῶν
 καὶ δόξα ἐστίν. καὶ γὰρ καὶ τὸ ἅγιον Σολομῶνα,
 ἀναλόγως ὁ φρεσιουργὸς αὐτῶν θεωρεῖται καὶ δο-
 ξάζεται ἐκ τῆς μεγαλειότητος. ἔμφαντος χαρακτήρ ἐστὶ
 τῆς ὑποστάσεως ἡ πεποιηκέναι, ἀλλ' ἡ ἄρα τῆς
 ἑνεργείας. ὁ ἴδιος χαρακτήρ ἐνυπόστατος.
 λέγει γὰρ, Ὁ ἐώρακώς ἐμὲ, ἐώρακεν τὸν πατέ-
 ρα μου. καὶ οὐδεὶς ἦ ἐώρακώς ἀνθρώπων, εἶδεν τὸ
 πατέρα. Αν. πῶς γέγραπται, ὅτι χαρακτήρ
 ἐστὶ τῆς ὑποστάσεως ὁ ἴδιος; Ορθ. παρὰ τὸ δόκ-
 σολῶ Παύλου ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους. Αν. ἐκ
 ἐκκλησιάζεται. Ορθ. ἀφ' ἧς κατηγγέλη τὸ
 εὐαγγέλιον Χριστοῦ, Παύλου εἶναι πεπισθῆναι
 ἡ Ἰπριτολή. Ἐμετ' αὐτῆς εἰσὶν Ἰπριτολαὶ δι-
 αί πάσαις ἔ Παύλα. Αν. ἀνεγνωσ' ὅτι ἐν πά-
 σαις μὲν τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐμφέρεται ἐν ἡ ταύτῃ οὐ;
 Ορθ. Ὅτι Ἑβραίοις ἔγραψεν, ἦσαν ἡ κατηχη-
 τήντες πρὸς αὐτὴν ὅτι Ἰπριτολαὶ διδάσκει καὶ ἵνα
 μὴ σφραγίσαντες αὐτὴν τὸ ὄνομα, κλείσωσι τὴν
 ἀκροῦ, ἀλλὰ τῆς ἀπὸ πάντων πατέρων ἤρξατο,
 λέγων, πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ
 θεὸς λαλήσας τοῖς πατέράσιν ἡμῶν ἐν ταῖς προ-
 φηταῖς, ἔπειτα ἐσχάτου πάντων ἡμερῶν ἐλάλησεν ἡ-
 μῖν

μῖν ἐν τῷ. "Ὅτι ἡ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ Ἰησοῦς, φανερόν ἐστι ἐκ τῶν ἔκτελους τῆς Ἰησοῦς, μέμνηται γὰρ ἡ τιμολογία, λέγων, Γινώσκετε τὸν ἀδελφόν ἡμῶν τιμολογῶν, ἀποδελυμένον, μεθ' ἧς, εἰς τὰ χεῖρα ἐρχεται, ὁψομαυμάς. Αν. καὶ δῶκεν, ὅτι παύλου ἐστὶν ἡ Ἰησοῦς, ἀλλὰ ὁ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως ἐν τῇ ὑποστάσει ἔχει τὸ εἶναι, ἐκ ἐκείνης ζῆ. Ἐρθ. ἀλλ' ἐμὴν εἰρητὴν χαρακτήρ ὑποστάσεως, ἀλλὰ ἐκ ἧς, ἵνα τὸ ἐκπύσιον ὑποστάνη. ἀπαύγασμα ἐστὶν εἰρητὴν, διὰ τὸ σωματικῶς ἐκ αὐτοῦ εἶναι, ἡ χαρακτήρ, διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς ὑποστάσεως, ἡ ἡς, διὰ τὸ ἐκπύσιον. Αν. καὶ ἡμεῖς λέγομεν, πάντα εἶναι ἐκ τοῦ θεοῦ. Ἐρθ. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐστὶν ἐκ τῆς ἐπιτολῆς αὐτῆς, δημιουργικῶς, ὁ ἡ γίος ἐκ τῆς ὑποστάσεως, φησικῶς, τὸ ἡ πνεῦμα, ἐκπορευτικῶς. Αν. καὶ τὸ πνεῦμα ἐκ τῆς ὑποστάσεως λέγεται; Ἐρθ. Ἐπεὶ, ποῦθεν; Αν. πᾶς γέγραπται, ὅτι τὰ μὲν ἐκ τῆς ἐπιτολῆς, τὰ ἡ, ἐκ τῆς ὑποστάσεως; Ἐρθ. ὁ Δαβὶδ λέγει ὡς τὸ ἐκ τῆς ἐπιτολῆς. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἔργων, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν πᾶσι ὑψίστοις, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν

5-p.9-α.10.
et 5-10.
Psal. 148.
1. et 5.

ων
ε
δο-
εστ
της
λ.
ε-
π
ης
το-
εκ
το
τα
ε-
υ;
η-
τα
ην
ο,
10
29
η-
ειν

14 Αθανάσιος. Διαλ. 1.

αὐτὸν πᾶσαι αἰ δυνάμεις αὐτῆς. αὐτὸν αὐτὸ
ἡλιος. Ἐσελίειν. αὐτὸν πάντα τὰ ἄ-
στρα καὶ τὸ φῶς. ὅτι αὐτὸς εἶπεν, καὶ ἐγέννησεν
ταῦτ' ἐπέτατο. καὶ ἐκτίσθησαν. ὡς ἡ γῆ

^a P̄s. 110:3. νησιῶς ἔτι καὶ ἡ γῆ, ἔκ γὰς εἶπεν, καὶ ἐγέννησεν
φωσφόρος ἐγέννησά σε. καὶ ὡς ἡ ἀγίς πνεύ-

^b Joel. 2:28. ματῶν, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐκχεῖ
Je. 44:3. ἀπὸ τῆς πύλης καὶ ἐκ τῆς πόλεως. καὶ

^c Je. 47:16. ἐκ τῶν ἄλλοις, πνεῦμα γὰρ παρ' ἐμοῦ ἐκπορεύεται.

^d Joh. 15:26. καὶ ἐκ τῶν ἄλλοις, τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ οἱ ἔργον ἐστ-

^e P̄s. 33:6. ρεωθήσονται καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ματῶν αὐτοῦ
πάντα ἡ δυνάμεις αὐτῶν. Ἄν. ἔκ γὰς εἶ-
πεν Ἐσ ματῶν, ὅτι ἐξ ὑποστάσεως. Ὁρθ.

ἐπὶ Θεοῦ ὅταν λέγονται ^{μέλη} μέλη ἡμέρη, αἰθρῶν
καὶ πνεύματος καὶ λέγονται. Θεοῦ ἔπειτα ἡ νοῦνται εἰ

ἡμῶν. ποῖα γὰς ἔργα ματῶν ἐπὶ Θεοῦ
χορηγήσονται; ἐγὼ γὰς ἔργα ἀκούων τὸ γῆ ἡμῶν

τῶν φυσικῶν καὶ ματῶν τὸ διδακτικῶν. καὶ
γὰς ἐπὶ αἰθρῶν ἐστὶν ὅτι κέχρηται ἡ γῆ

Je. 26:17. φησὶ τῆς σωθεῖα. ὡς ὅταν λέγη, Ἀπὸ
Je. 26:18. ἐκφοβου σου, κέρε, ἐκ γὰς εἶπεν, καὶ
ἐκφοβου πνεύματος σωθεῖα ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐκφο-
βου σου, ἐκ γὰς εἶπεν, λέγει τῶν σωματι-

κῶν

κλω, ἀλλὰ τὴν ἑφύσεως ἢ ἠπιω δύνάμιν.
 Ἀν. Πού γέγραπται Ἰπὶ Θεοῦ φύσις; Ὁρθ.
 Παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ, Ἀλλὰ τοῦ ἀπὸ οὐκ εἰδό-
 τις Θεόν, ἐδουλεύσατε τῆς μὴ φύσιν ἑπι θεοῖς.
 νῶν ἢ γινώσκοντες Θεόν, μᾶλλον ἢ γνωθάντες ὑπὸ
 τῷ Θεοῦ, τῆ φύσιν δηλοῖον. Ἐν ταῖς καθο-
 λικαῖς Ἰπὶστοῖς αἰς γέγραπται, Δι' ὧν τὰ μεγα- **1. Pet. 1:4.**
 λυα ἡμῶν κ. τ. κ. α Ἰπὶστοῖς ἀποδοθήσονται, **2.**
 εἰς ἀγαθὴν κ. τ. κ. α Ἰπὶστοῖς ἀποδοθήσονται, **3.**
θεῖας κ. τ. κ. α Ἰπὶστοῖς ἀποδοθήσονται τῆ κ. τ. κ. α Ἰπὶστοῖς ἀποδοθήσονται
 ματ **4.** Ἀν. Ἐν τῷ πνεύματι θεῖας εἰς
 φύσεως; Ὁρθ. Εἰ ἡμεῖς τῆ κ. τ. κ. α Ἰπὶστοῖς ἀποδοθήσονται
 πνεύματ **5.** θεῖας εἰς τῆ φύσεως, ἔχει τὸ
 πνεύμα τὸ παρεχόμενον ἡμῶν τῶν κ. τ. κ. α Ἰπὶστοῖς ἀποδοθήσονται;
 Ἀν. Καὶ τὸ πνεύμα οὐκ ἔστι θεῖας εἰς ἀποδοθήσονται φύ-
 σεως, Ὁρθ. Οὐκ ἔστι ἀπλῶς θεῖας εἰς ἀποδοθήσονται φύσεως,
 ἀλλὰ τῆς ἕσσης, αὐτὸς γὰρ π. ὁ πατὴρ **Joel. 2:28.**
 Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐκχεῖται ἐπὶ τῶν πνεύ-
 ματῶν μου Ἰπὶ πᾶσιν σαρκί. ὁ ἢ υἱός, **6. Math. 10:20.**
 ἡμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεύμα τοῦ
 πατρὸς μου τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. Καὶ ὁ ἰωβ **Job. 27:2.**
 θεῖον εἶπε τὸ πνεύμα ἔγω λέγων, Ζῆ κύριος ὅς
 οὐκ ἔστι με κ. τ. κ. α Ἰπὶστοῖς ἀποδοθήσονται ὁ π. ὁ πατὴρ
 με τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐπὶ τῆ π. ὁ πατὴρ μου ἐστίν.
 πνεύμα

πνεῦμα ἵθεϊον τὸ πνεῦμα μοι ἐν ῥίσι· μὴ λαλή-
 σῃ τὸ σῶμα μου ἄδικα. ὁρᾷς, πῶς τῆς ἁγίας Τρι-
 ᾠδῆς μίμνηται; Ζῆ Κύριε, λέγων τὸ γίον·
 ἢ ὁ πατοκράτωρ ὁ πικρῶνας με τὴν ψυχὴν
 τὸν πατέρα· πνεῦμα θεῖον τὸ πνεῦμα μοι ἐν
 ῥίσι, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Χερσοῦ γὰρ ἐστιν
 ἁδία τὸ πνεῦμα, ἢ ὡς περὶ ἐκ τῆς ἁδίας
 διὰ τῶν τριῶν τὸ μύρον γινώσκειται, ἕως ἢ ἐκ
 τῆς πνεύματος· ἢ εἰς ἃ δυνάταται εἰ-
 πεῖν Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
 ἢ οἱ ἀπόστολοι Χερσοῦ ἁδία ἦσαν, ἢ εἰσιν·
 ἢ πειδῆ ἢ ναοὶ τῆς πνεύματος εἰσιν. λέγει γὰρ
 παῦλος, οὐκ οἶδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν,
 ναοὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος ἐσιν, ἢ ἔχετε
 ἀπὸ θεοῦ, ἢ ἐκ ἐσῆ ἑαυτῶν; δοξάζετε δὴ τὸ
 θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν. Αν. Εἰ ἄλλως
 κτίσει ὁ θεός, ἢ ἄλλως γινᾶ, σύνθετός ἐστιν.
 Ορθ. Σύνθετός ἐστιν (μὴ γὰρ γινᾶ μοι
 εἰπεῖν) ἢ πνεύματι ἢ γινᾶ, ἢ ἐνταλῆ κτίσει, εἰ ἢ
 ὡς κτίσει, οὕτως ἢ γινᾶ, τὸ κτίσμα αὐτοῦ,
 γινᾶ αὐτοῦ ἐσιν. Αν. Καὶ παῖν. Ορθ.
 ἢ κτίσει τὸν κύριον, τὸ λημῆσον εἰπεῖν τὸν κύριον ἐκ
 τῆς πνεύματος γεγινᾶσθαι, ἢ ἄλλό τι τῶν κτισμάτων.
 ἐγὼ

1. Cor. 12:3.

2. Cor. 1:15.

1. Cor. 6:19.

5. p. 9. et. 13.

ἢ τῷ γιού το κτίσμα γνήμα λέγῃς; Αν. Οὐ
 Ορθ. Εἰ δὲ τῷτο το κτίσμα πατρὶς τῷ γνῆ-
 νημα λέγῃς, ἐπειδὴ ἀπλῆς ἐστὶ, ἢ τὸ γνήμα
 κτίσμα. ἐπὶ δὲ ἢ ὁ γιὸς ἀπλοῦς, ἢ αὐτοῦ τὸ
 κτίσμα ἐστὶ γνήμα ἢ ἀρεθήσεται τῷ μὲν γιού
 πατὴρ ὁ Πατήρ, τῆς δὲ κτίσεως πᾶσι. Αν.
 ἄλλα τῷ μὲν πατρὶς τὸ γνήμα ἐστὶ κτίσμα
 τῷ δὲ γιού το κτίσμα ἐστὶ κτίσμα. Ορθ. Ἐπειδὴ
 ἀπλοῦς ἐστὶν ὁ Θεός, τὸ κτίσμα αὐτοῦ γνήμα
 αὐτοῦ ἐστὶν, ἢ τὸ γνήμα κτίσμα ἢ πᾶσι; Αν.
 πάντι. Ορθ. ἢ τῷ γιού ἄρα τὸ κτίσμα γνῆ-
 νημα, ἀσύνθετον ὄντι. ἢ οὐκ ἄρα διὰ τὸ
 ἀσύνθετον τῷ πατρὶς τὸ γνήμα κτίσμα, ἢ τὸ
 κτίσμα γνήμα κἂν ἢ ἀσύνθετον. γνήμα
 δὲ τῷ πατρὶς ὁ γιὸς, οὐκ ἄρα κτίσμα. Αν. ὁ
 πατὴρ τῷ γιού ἀγπὸς ἐστὶν, τῆς ᾗ κτίσεως ὁ γιὸς.
 Ορθ. Τῆς ᾗ κτίσεως ἕκ ἐστὶν ἀγπὸς ἢ πατὴρ;
 Αν. ἄλλα διὰ τῷ γιού. Ορθ. Τίτῃς ᾗ ὅλως ὅτι
 ἀγπὸς ἐστὶ ἢ τῷ κτίσεως. Αν. Ναί. πάντα γδὲκ τῷ
 Θεῷ. Ορθ. Εἰσὶν οὐκ αὐτῷ ἔτι γνήματα
 πῶς πάντα, κύνες, κόρακες, γύπες, ἔτι πᾶσι ἢ
 κτίσις λογικὴ τε ἢ ἄλογα. Αν. Εἶπεν ὅτι
 διὰ τῷ γιού ἐκτίσθησαν. μόνον δὲ ὁ γιὸς αἰθε-
 ροῦ

μεσίτου γενηται, πυπεν εκτισα. Ορθ.
 Επειδη μόνον εκ μόνων. Διὰ τὸ καὶ γέννημα
 λέγεται αὐτὸ καὶ κτίσμα. ἢ πᾶς; Αν. Ναι. Ορθ.
 Ταῦτα ἅλλα πάντα ἐπιδεικνύται Διὰ τὸ γίᾳ ἐγένοντο,
 κτίσματα εἶναι, οὐκ ἐπι δὲ καὶ γέννημα; Αν.
 Οὕτως. Ορθ. ἡ μεσιτία τοῦ καὶ γίᾳ ἠλάττωσε
 τὴν ἑκατέρωθεν ἐργασίαν. Αν. Διὰ τί; Ορθ.
 ὅτι μόνον μόνον γένων, ὡσαύτως καὶ γέννημα καὶ
 κτίσις. μεσιτεύουσι τὸ καὶ γίᾳ, οὐκ ἐπι τὸ κτίσμα
 αὐτὸ γέννημα αὐτὸ εἶναι. Ἐὖς φαίνεται, ὅτι
 βλάβη τῶν δόξων καὶ τῶν ἐξουσιῶν καὶ πασης
 ὁμοῦ τῆς κτίσεως, ἐγέννηθη ὁ γίᾳ. Αν. Διὰ
 τί; Ορθ. ἔμελλεν γὰρ ἅπαντα τὰ κτίσματα
 γέννημα αὐτὸ εἶναι εἰ μὴ ἐγέννηθη ὁ γίᾳ. Αν.
 Οὐ Διὰ τὸ γίᾳ οὐκ ἐκτίσθη; Ορθ. Καὶ
 πάντων, ἀλλ' ἡμεῖς μὲν Διὰ τὸ γίᾳ ἐκτίσθη-
 μὲν, ὅτι γίᾳ ἐκ τῶ Θεοῦ γεγέννηται, Ἐὖς ἐκ-
 τισα. - Ἡ Αὐτὸς λέγει. Κύριε ἐκτίσεν με, δό-
 χη ὁδῶν αὐτοῦ. Ορθ. καὶ αὐτὸς λέγει, ὤρυξαν
 χεῖράς μου καὶ πόδας μου, καὶ διεμερί-
 σθη τὰ ἱματῖά μου ἐαυτοῖς. Ἐὖς τὴν ἱματισ-
 μόν μου ἔβαλον κλήροι. Αν. Τί ὁμοίον, ἐκτι-
 σεν με, Ἐ ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας;

B β

Ορθ.

Που. 822

Ορθ. Ὡσπερ τὸ μελλον γίνεσθαι ὅτι ἔσται σου.
 ὡς ἤδη γενοῖς ἔλεγχον. ἔτι τὸ μελλον ὅτι ἔ
 σαρκώσεως, ὡς ἤδη γενοῖς ἔλεγχον. αὐτὸς ἔλε
 γον σου εἶπεν. Κύριε ἔκτισέν με πρὸ δέχῃς
 ὁδοῦ. ἀλλ' ὅτι δὴ ἀπολυμνήσει ἡ ὁδὸς τῶν
 ἄλλων, ἐμελλεν ἢ ἡμῖν γίνεσθαι ὁδὸς πρὸς φα
 τῆ καὶ ζωῆς, διὰ τοῦτο λέγει, Κύριε ἔκτισέν
 με, δέχῃς ἰδὼν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτῆ. Ἀν.
 Πρὸ ἑαῶν ἔθεμελιώσεν με, λέγει, πρὸ τοῦ
 τῶν γῆν ποιῆσαι. Ορθ. Εἰπέ καὶ σὺ, Τεσσαρά
 κοντα ἔτη ἔπω ἔχεις, καὶ πρὸ ἑαῶν ἔθεμε
 λιώσης; ἢ ἀκούσης, Ἀμὲν, ἀμὲν λέγω σοὶ
 πρὸ ἑαῶν γένεσθαι, ἐγὼ εἶμι. Ἀν.
 Καὶ ἡ σὰρκωσις πρὸ ἑαῶν γε
 νέσθαι; Ορθ. Τῆ προγνώσει ἔαυτὸ τὸ πάθισ
 ῶσε λέγει αὐτὸν, ὠρυξάν χεῖράς μου καὶ πόδας,
 καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολίαν, καὶ εἰς τῶν
 δίψαι μου ὅτι πίσαυ με ὄξος. Ἀν. Ἀλλ'
 ἔπρὸ ἑαῶν τοῦτο ἐλέχθη, ἀλλ' ἀπὸ τῶν
 χρόνων Δαβίδ. Ορθ. Καὶ ἀπὸ τῶν χρόνων ἔ
 ἡοῦ Δαβίδ, τουτέστι Σολομῶντος, τὸ, Κύριος
 ἔκτισέν με, εἶρηται. Ἀν. Ἀλλὰ πρὸ ἑαῶ
 ῶν ἔθεμελιώσεν με, εἶρηται. Ορθ. Πρὸ γὰρ
 ἑαῶν

Joh. 5:57.

Psal. 21:17. Ps. 69:21.

εἶρηται. 3:9. Gal. 1:26.

Ἐάντων τὸ μυστήριον τοῦτο ἀποκεκρυμμένον
 ἦν, (ὡς ὁ Παῦλος λέγει) ὁ νῦν ἐφανερώθη
 πῶς ἦν τοῖς πάντων ἀνθρώπων. Ἐὐὶ αὐτὸς ἐστὶ τὸ πρὸ
 τῶν αἰώνων θεμελιωθὲν, ἄκουε αὐτὸ καὶ ἐν ἄλλοις
 λεγόντων. Θεμέλιον γὰρ ἄλλον ἔδειξεν διώματα 1. Κορ. 3:31.
 θεῖαι παρὰ τὸ κείμενον, ὅς ἐστι Χριστὸς Ἰησοῦς
 καὶ λεγόντων, Πρὸ ἑαῖων ἐθεμελίωσέν με.
 Χριστὸς Ἰησοῦς ἔκτοτε θεὸς λόγος κέκληται,
 ἐξ ὃ τοῦ λόγου σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐλέχθη παρὰ
 τὸν ἄγγελον, καλέσας τὸ ὄνομα αὐτὸ Ἰησοῦ. Ματθ. 1:21.
 τὸ ἄρα, κύριος ἐπίσεν με καὶ, Πρὸ ἑαῖων
 ἐθεμελίωσέν με πρὸ τῆς σαρκώσεως αὐτοῦ εἴρη-
 ται, ἔαληθῶς πρὸ τῶν αἰώνων ἀποκεκρυμμένον
 μυστήριον. Ἄν. καὶ πῶς δύναται γινῆσαι ἐκ τῆς
 ὑποστάσεως αὐτοῦ, καὶ μὴ παθεῖν; Ὁρθ. Τὸ
 πῶς δύναται, μὴ ἐξέταξε τὸ ἐκ τῆς ὑπο-
 στάσεως, δεδεικται. Ἄν. πῶς δεδεικται; Ὁρθ.
 Ὅτι οὐκ ἐστὶ κτίσμα, δεδεικται. τὸ ἢ μὴ ὄν κτίσ-
 μα, ἢ ἀγνητόν ἐστιν, ἢ γνητόν, ἢ ἐκπεροπὸν
 ὡς ἐξ αἰτίου. ἀγνητόν ἢ οὐκ ἐστιν, ἢ ὡς ἄν
 γνητός. ἄρα ἐν ἐκ τῆς ὑποστάσεως ἐστιν. Ἄν.
 Καὶ πῶς δύναται εἶναι ἐκ τῆς ὑποστάσεως;
 Ὁρθ. εἰ μὴ ἐστιν ἐκ τῆς ὑποστάσεως, ἢ κτίσ-

B γ

μα ἐστίν

μα ἐστὶν ἢ ἀχρηστῶν. ἀχρηστῶν δὲ οὐκ ἐστὶν
 ἕως ἄνω· κτίσμα οὐκ ἐστὶν· (ἔγὼ ἐπιλάτο καὶ
 ἐχρηστο, ἀλλὰ ἐκ γαστροῦ αὐτὸν ἐχρηστον) ἐκ τῆς
 ὑποστάσεως ἄρα. Ἐ οὐκ ἐξ οὐκ ὄντων ἐστὶ, καθ-
 ὡς τὰ κατ' ἐπιλήϊον ὑποαρχαίται. **Αν.** Πά-
 λιν ἐν σωτήριον ἰομίζεις τὸν Θεόν, γαστέρα λέ-
 γων; **Ορθ.** Μὴ γένοιτο σωτήριον εἰπεῖν τὸν
 Θεόν· ἀλλὰ (καθὼς αἰωτέρω εἶπον) τὴν γαστέ-
 ρα, ἣν εἶπεν ἡ γραφή, ἔ Θεοῦ. ἐγὼ τὸ χρηστι-
 κὸν τῆς ὑποστάσεως νοῶ. καὶ γὰρ ἔ εφ' ἡμῶν κέχρη-
 ται (ὡς προαποδέδεται) ἡ γραφή τῆς σωτηρίας
 αὐτῆς, λέγουσα· Ἀπὸ τοῦ φόβου σου, Κύριε,
ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, ἔ ὠδιήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν
πνεῦμα σωτηρίας· ἐν γαστρὶ λέγων, οὐχὶ τιμὴ
σωματικῆν, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ὑποστάσει. **Αν.**
Αθ. 26:24. παρ' ὀλίγον με πειθήσῃ, ὁμοεσιασὴν χρεῶσαι **Ορθ.**
δώσει σοι ὁ Θεὸς Χερσιασὸν χρεῶσαι. ὅταν γὰρ
 ὁμολογήσῃς ὁμοεσιον τὸν τίον τῷ πατρί, τότε
ΣΑΤ. V. Χερσιασὸς ἐχρηστο. **Αν.** Ὁμοεσιον τί ἐστιν; θέ-
 λω γὰρ ἔ τῆτο μαθεῖν. μὴ ὁ αὐτὸς ἐστὶν ὁ τίος καὶ
 πατήρ; **Ορθ.** μὴ χροῖτο εἰπεῖν. **Αν.** τί
 οὐκ ἐστὶν; ἀληθῶς γὰρ θέλω μαθεῖν. **Ορθ.**
 ὁμοεσιον ἐστὶν, ὃ τὰ αὐτὸν ὑποδέχεται λόγον τῆς
 οὐσίας

οὐσίας. οἷον, ἀνθρώπου ἀνθρώπου οὐδὲν Δια-
 φέρι, καὶ ὁ ἀνθρώπος ἐστίν. ἀγγελῶ ἀγγέ-
 λος οὐδὲν Διαφέρει, ἢ ἀγγελός ἐστιν. οὕτως καὶ
 Θεός Θεοῦ οὐδὲν Διαφέρει, ἢ Θεός ἐστιν. Αν.
 Οὐδὲν οὐκ Διαφέρει ὁ πατήρ τῷ Υἱῷ; Ορθ.
 Ἐν τῷ Θεῷ καὶ Θεοὶ εἶναι, οὐκ ἐν τῷ πατέρα ἑστὶν
 εἶναι, καὶ, ὅτι ὁ μὲν ἐγέννησεν, ὁ δὲ γυνήτα. Ἐ
 τῷτο ἐστὶ τὸ ὁμοούσιον. Αν. Ἐν οὐδενὶ ἐν ἄλλῳ
 Διαφέρει ὁ πατήρ τῷ Υἱῷ; Ἐπὶ γέγραπται, *Τί με Μαθη. 19:17.*
 λέγεις ἀγαθὸν εἶναι; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς,
 ὁ Θεός. Ορθ. Ὁρᾶς ὅτι καλῶς εἶπον, ὅταν ἰμο-
 λογήσης ἰμοῦσιον τῷ Υἱῷ τῷ πατρί, τίτι Χρι-
 στιανός γίνῃ; Αν. Ἐγὼ πιστεύω ὅτι Χριστιανός
 εἰμι. Ορθ. Χριστιανός εἰ ἦς, οὐκ ἔλεγες, ὅτι
 ἀγαθός οὐκ ἐστὶ ὁ Υἱός. Αν. Οὐκ εἶπον ὅτι ἀ-
 γαθός οὐκ ἐστὶ, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς εἶπεν, Οὐδεὶς ἀ-
 γαθός εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός. Ορθ. Καὶ Διαφέρειν
 λέγεις τὸν πατέρα ἐν τῇ ἀγαθότητι, ὁ Υἱός; Αν.
 αὐτὸς εἶπεν, Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγα-
 θός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. Ορθ. οὐκ εἶπεν, Μή
 με λέγε ἀγαθόν, ἀλλὰ, Τί με λέγεις
 ἀγαθόν; Αν. Καὶ τίς ἡ Διαφορά εἶ, Μή
 με λέγε ἀγαθόν, εἶ, Τί με λέγεις ἀγαθόν;
 Ορθ.

Ὁρθ. Πολλή. Αν. ποία; Ὁρθ. Τὸ, Μή
 με λέγε ἀγαθὸν, ἀρνησίς ἐστιν ἀγαθότητ^ς.
 τῷ, Τί με λέγεις ἀγαθὸν, ἀντὶ ἧ, ἵνα πὶ με
 λέγεις ἀγαθὸν, μὴ ὁμολογῶν με Θεόν; ὡς τὸ
 Luc. 6:46. Τί δέ με καλεῖτε κύριε, κύριε, καὶ ἔ ποιεῖτε ἃ
λέγω; Ἰπείδη ὡς αἰθρώπῳ φιλῶ αὐτῷ προσ-
 ἦλθεν, ἀπλῶς διδάσκαλον ὀνομάζων, Διὰ
 τοῦτο λέγεις, Τί με λέγεις ἀγαθὸν, μὴ πισεύων,
 ὅτι Θεός εἰμι; ἔδεις γὰρ ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θε-
 ὅς. Αν. Καὶ ἡμεῖς λέγομεν ὅτι ἀγαθός ἐστιν,
 ἀλλ' ἔχ οὕτως ἀγαθός ὡς ὁ πατήρ. Ὁρθ.
 Καίτοι οὐκ εἶρηται, ἔδεις ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ
 πατήρ. ἀλλ', ἔδεις ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θε-
 ὅς. προσώπῳ ἢ καὶ Διαφέρειν λέγεις τὴν ἀγα-
 θότητα τοῦ πατρὸς τῆς ἀγαθότητ^ς τοῦ υἱοῦ.
 εἶρα μὴ μεμίχθαι πονηρίαν τῇ ἀγαθότητι τοῦ
 υἱοῦ νομίζεις, καὶ Διὰ τοῦτο Διαφέρειν τὴν τῆ πα-
 τρὸς ἀγαθότητα; Αν. Μὴ γάρ. ἔ λέγω
 μεμίχθαι πονηρίαν τῇ τῆ υἱοῦ ἀγαθότητι, ἀλ-
 λὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἀγαθότητα Διαφέρειν τῆς
 τοῦ υἱοῦ. Ὁρθ. Ἀλλὰ ἀγαθότης ἀγαθότη-
 τ^ς οὐδὲν Διαφέρει, ἢ ἀγαθότης ἐστίν. Αν.
 Οὐ Διαφέρει ἢ τοῦ Θεοῦ ἀγαθότης τῆς ἐν ἡ-
 μῖν

J. 35

μῖν ἀγαθότητῃ; Ορθ. Ἔστιν γὰρ ἐν ἡμῖν ἀγαθότης ἄλλη τις παρ' αὐτὸν τὸ θεόν. Ἀν. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔν κρι' Ἑλλήνες τὸ θεόν ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσιν; Ορθ. Ἀλλ' οὐδέ οὐ ἀπλῶς λεγόμενον χειρισιαῖος ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὸ θεόν, ἀλλ' ἐκεῖνον ἔχει στόνον ὁ ὑποπιάσας τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγήσας. ὡς 1. Κορ. 9:27. τε διώκων λέγειν, ἐπεὶ δοκιμῶν ζητῶτε ἔ ἐν 2. Κορ. 13:3. ἐμοὶ λαλῶντῃ Χριστοῦ. ὁ γὰρ ποιῶντῃ ἀκθεῖ παρὰ τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπῃ ἐκ τοῦ Ματθ. 11:35. ἀγαθοῦ θεοῦ τῆ καρδίας προφέρει τὰ ἀγαθὰ. Ἀν. Εἰ ἐστὶν ἀγαθὸς ἀνθρώπῃ ὁ προφέρει ῥων ἐκ τῆ καρδίας τὰ ἀγαθὰ, πῶς ἔδει ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ θεός; Ορθ. Ὅτι ὁ θεός ἔκτῃ μετοχῆ ἀγαθότητῃ ἐστὶν ἀγαθός, ἀλλ' αὐτός ἐστιν ἀγαθότης. ὁ δὲ ἀνθρώπῃ μετοχῆ ἀγαθότητῃ ἐστὶν ἀγαθός. Ἀν. Καὶ οἱ ἄγγελοι οὐκ εἰσὶ ἀγαθοὶ τῆ φύσῃ; Ορθ. Τῆ φύσῃ, οὐ. μετοχῆ γὰρ. τὸ γὰρ ὄν τῆ φύσῃ ἀγαθόν, ὅ ἐστι τῆ φύσῃ, οὐ τρέπεται. Ἀν. οἷον τί; Ορθ. Ἀνθρώπῃ τῆ φύσῃ ἔ τρέπεται (ἔ γὰρ γίνεται, ἀλλόπι τῆ φύσῃ) τῆ δὲ προαγρέσῃ τρέπεται. τὸ γὰρ αὐτὸν ὄψει ποτὲ πονηρόν, ποτὲ ἀγαθόν. ὡς παῦλον, ποτὲ μὲν διώκτιν, ποτὲ δὲ 1. Τιμ. 1:3.

Β ε

ἀγγε-

Ματθ. 26: εὐαγγελιστήν· Ἐπὶ αὐτὸν, ποτὲ μαθητῶν, ποτὲ
 48. et 49. προδότην ὡς τὸν Ἰούδα· ἢ ἀγγέλλας, ποτὲ μὲν
 ποιητοῦς, ποτὲ δὲ ἀγαθοῦς· Ἀν. ἢ γὰρ οἱ ἄγγε-
 λοὶ ποτὲ ποιητοί, Ἐπὶ ἀγαθοῖς; ὀρθ. Ἡ γὰρ
 1. Pet. 2: 4. Φηεῖ πέν, Εἰ γὰρ ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ
ἐφείσατο. εἰ γὰρ ἡμαρταν, δῆλον ὅτι ἐξέπεσον τῆς
 ἁγαθότητος. Ἐκαστὸν πᾶσι ἡ ἀξία τῶ Θεοῦ
 κτίσις, μετοχῇ ἁγαθότητος λέγεται ἔστιν ἀγα-
 θή· ὁ δὲ Θεός, φύσει ὢν ἀγαθός, αὐτός ἐστιν ἀ-
 γαθότης. διὸ ἔσθαι ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός.
 Ἀν. Ἐὐτίος ἔν οὕτως ἐστὶ ἀγαθός ὡς ὁ πατήρ;
 ὀρθ. Εἰς Θεός, τῖος ἔστι πατήρ, ἔ τῆ ὑποστάσει,
 ἀλλὰ τῷ ἀπὸ λόγου τῆ οὐσίας ὡς πάντες ἀν-
 θρωποι ἐκ χειρὸς εἰς, ἔ τῆ ὑποστάσει, ἀλλὰ τῷ
 λόγῳ τῆ οὐσίας ἢ τῷ σιμφωνίαις. Ἀν. Ἄλ-
 λο γὰρ ἐστὶ οὐσία, ἔ ἄλλο ὑπόστασις; ὀρθ.
 Ἄλλο ἔ ἄλλο, ἔχ ὡς πρᾶγμα. Ἀν. Οὐκ ἐστὶ
 σιμωσις. ὀρθ. Ἄλλο ἢ ἄλλο, εἶπον, ἔχ ὡς
 πρᾶγμα ἄλλο ἔ ἄλλο, ἀλλ' ὡς ἄλλο τι ση-
 μαίνουσι τῆ ὑποστάσεως, ἔ ἄλλο τι τῆς οὐσί-
 ας ὡς ὁ κῆκ· ὅ· ἔ σίτου λέγεται ἔ ἐστὶ σπέρ-
 μα ἔ καρπὶς, ἔχ ὡς πρᾶγμα ἄλλο ἔ ἄλλο·
 ἄλλο δὲ τι σημαίνει τὸ σπέρμα, ἔ ἄλλο τι
 καρ·

Cap. VI.

καρπός. ὅτι τὸ μὲν σπέρμα, ἔμμελλοντις γε-
 ωργίου ἐστὶ σπέρμα. ὁ δὲ καρπός, ἔπαρελθόν-
 τος γεωργίου ἐστὶ καρπός. Αν. Τί σημαίνει
 ἡ οὐσία ἐπὶ ἡ ὑπόστασις; Ορθ. ἡ οὐσία τὴν κοι-
 νότητα σημαίνει. καὶ ὅτι ἐστὶ ἴδιον τῆς οὐσίας, τῆ-
 τε κοινοῦ ἐστὶ τῶν ὑποστάσεων τῶν ὑπὸ τῷ οὐσί-
 αῖ· ἢ ἡ ὑπόστασις ἰδιότητα ἔχει, ἢ τις καὶ ἐστὶ κοι-
 νὴ τῶν τῆς αὐτῆς οὐσίας ὑποστάσεων, μὴ δὲ ἐδριθ-
 μὸν ἴπιδέχεται. Αν. ἢ γὰρ οὐσία οὐκ ἔχει ἰδιό-
 τητα; Ορθ. Οὐτε ἰδιότητα ἔχει. μὴ οὐσαν κεί-
 νῶν τῆς οὐσίας ὑποστάσεων. οὐτε δριθμὸν πλη-
 θυντικὸν ἴπιδέχεται, μία οὐσα. το δὲ δριθμὸν
 πληθυντικὸν ἐπιδεχόμενον, πάντως ἰδιότητα
 ἔχει. ἔτι ἔχον ἰδιότητα, δριθμὸν ἴπιδέχεται.
 αὐτὴ γὰρ ἡ ἰδιότης τὸν δριθμὸν εἰσαγά. Αν. Οὐ
 νοῶ ἔλεγχος. εἰπέ σαφέστερον. Ορθ. λέγεις
 εἶναι ἔπατρός τῷ οὐσίαν ἀθάνατον, καὶ ἀφθαρ-
 τον, ἔαόρατον, καὶ δημιουργὸν καὶ Θεόν; Αν.
 Ναί. Ορθ. ἔτι τὸν υἱὸν λέγεις ὁμοίως ἀθάνατον, καὶ
 ἀφθαρτον, ἔαόρατον, καὶ δημιουργὸν, καὶ Θεόν;
 Αν. Ναί. Ορθ. ὡς πῶς σαυ λέγεις ἔπατερος
 τῷ οὐσίαν ἀθάνατον, ἀφθαρτον, αόρατον, δη-
 μιουργὸν, ἔτι καὶ ἔτι υἱὸς λέγεις τὴν αὐτῷ οὐσίαν;
 Αν.

Αν. Ναί. Ὁρθ. Τὸν γίον ἔ λέγεις πατέρα ;
 Αν. Οὐ. Ὁρθ. ὅτι ἄρα τῆς ἑσίας ἐστὶν ἴδιον
 τὸ πατήρ, ἀλλὰ τὸ ὑποστάσεως. Αν. πῶς ;
 Ὁρθ. Ὅτι καὶ μὲν τῆς ἑσίας ἴδια, ὁμοίως ἐστὶ
 κενὰ τοῦ πατρὸς, Ἐ τοῦ γίου, Ἐ τῆς ἁγίου πνεύ-
 ματος. τὸ ἦ πατήρ ἔ κενόν. ὅτι ἄρα τὸ ἑσι-
 ας ἴδιον τὸ πατήρ, ἀλλὰ τὸ ὑποστάσεως. εἰ ἦ
 ἄλλο τῆς ὑποστάσεως τὸ ἴδιον, ἢ ἄλλα τὸ ἑσι-
 ας ἰδιώματα, ἔ ταυτὸν ἐστὶ σημανόμενον ἑσία
 Ἐ ὑπόστασις. Αν. ὅτι ἐστὶν ἴδιον τῆς πατρὸς τὸ
 ἁγνότητον ; Ὁρθ. ἔκ ἐστιν. Αν. ἐστὶν ἔν τῶν
 ὄντων ἄλλο τι ἁγνότητον ; Ὁρθ. Ναί. Αν. Τίς
 Ὁρθ. Γεννητὸν ἐστὶ τὸ πατέρα ἔχον, Ἐ ἁγνότη-
 τον τὸ μὴ πατέρα ἔχον ; Αν. Ναί. Ὁρθ. τὸ
 πνεῦμα τὸ ἁγιον πατέρα ἔχει ; Αν. Οὐ. Ὁρθ.
 οὐκοῦν ἢ αὐτὸ ἁγνότητον, ἔκ ἄρα ἴδιον τοῦ
 πατρὸς τὸ ἁγνότητον. Αν. Ἀλλ' ὁ πατήρ
 ἢ ἁγνότητός ἐστι, ἢ ἁγνότητος ; Ὁρθ. ἔδὲ τὸ
 ἁγνότητον ἴδιον ἐστὶ τῆς πατρὸς, ἀλλὰ κενόν ἐ-
 στὶ τῆς πατρὸς Ἐ γίου Ἐ ἁγίου πνεύματος. Αν.
 πῶς ; Ὁρθ. ἁγνότητόν ἐστι τὸ γρεσιουργὸν μὴ
 ἔχον ἢ πῶς ; Αν. Ναί. Ὁρθ. τὸ ἦ γρεσιουρ-
 γὸν ἔχον, γνητόν ἐστι. οὔτε ἦ γίος γρεσιουργὸν
 ἔχει,

ἔχει, ὅτε πνεῦμα, (δέδεικται γὰρ ἐκ γαστροῦ ὁ 5. 14
 υἱός, καὶ ἐκ σπλάχνων τὸ πνεῦμα) καὶ ἄρα ἰδι-
 ον τῷ πατρὶ τὸ ἀγνῆτον. Ἄν τί οὖν ἄλλοί-
 διον ἐστὶ τοῦ πατρὸς, εἰ μήτε τὸ ἀγνῆτου ἰδίον
 αὐτῷ ἐστὶ, μήτε τὸ ἀγνῆτον; Ὁρθ. τοῦ πα-
 τρὸς ἰδίον πατὴρ τοῦ υἱοῦ ἰδίον τὸ υἱός. τῷ πνευ-
 ματι τῷ ἁγίῳ, τὸ πνεῦμα θεοῦ ἁγίον εἶ-
 ναι. Ἄν. Ὁ γὰρ πατὴρ καὶ ἐστὶ πνεῦμα ἁγίον, ^{1. 32.} ^{1. 32.}
 Ὁρθ. καὶ ὁ πατὴρ πνεῦμα ἁγίον ἐστίν, ἀλλ' ἐ-
 πνεῦμα θεοῦ. τῆς ἐν ὑποστάσει τῷ πατρὶ ἰ-
 δίον, τὸ πατὴρ. ἕδαμῶς γὰρ ὁ πατὴρ υἱός, καὶ
 τῷ ὑποστάσει τοῦ υἱοῦ ἰδίον, τὸ υἱός. ἕδαμῶς
 γὰρ ὁ υἱός, πατὴρ. καὶ τῆς ὑποστάσει τῷ πνευ-
 ματι τῷ ἁγίῳ ἰδίον, τὸ εἶναι πνεῦμα Θεοῦ ἁ-
 γίον. ἕδαμῶς ἡ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ τὸ ἁγίον,
 πατὴρ ἢ υἱός. ἢ ἡ ἕσθια πατρὸς, καὶ υἱοῦ, καὶ
 ἁγίου πνεύματος, κοινή. ὁμοίως γὰρ ἀφ' ἑαυ-
 τῶν, ὁμοίως ἀφ' ἑαυτῶν, ὁμοίως ἀγία, ὁμοί-
 ως ἀγαθή. καὶ διὰ τὸ λεγόμενον μίαν ἕσθιαν,
 τρεῖς ὑποστάσεις. Ἄν. τοῦ γέγραπται, ὅτι τὸ
 πνεῦμα τοῦ θεοῦ λέγεται. Ὁρθ. παῦλος ^{1. 36.}
 ἀποστόλος λέγει, ἕδεις γὰρ οἶδεν αἰθρώπων τῶν ^{1. 36.}
 τοῦ αἰθρώπου, εἰ μή τὸ πνεῦμα τοῦ αἰθρώπου

τὸ εἶναι

τὸ ἐν αὐτῷ ἔτι καὶ τὰ τῷ Θεοῦ ἔδειξαι οἶδεν, εἰ
 μὴ τὸ πνεῦμα τῷ Θεοῦ. **Αν.** Τὸ πνεῦμα τῷ
 Θεοῦ λέγει αὐτὸν τὸν Θεόν. **Ορθ.** Ανάγνωσι τ'
 Ἀποστόλου, ἡ αὐκρίτης λέγοντος οὕτως, "Α
 1. Κορ. 2:9. **Εν ὄφθαλμοῖς οὐκ εἶδεν, ἔτι οὐκ ἤκουσεν, ἔ**
 2. 1. Κορ. 2:9. **ἔτι καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἀήτοι-**
μασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ
ἔτι Θεὸς ἀπεκάλυψεν διὰ τῷ πνεύματός αὐ-
τοῦ, τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, ἔτι τὰ βάθη
τοῦ Θεοῦ, τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τῷ ἀνθρώ-
που, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου; οὕτως καὶ τὰ
τοῦ Θεοῦ ἔδειξαι ἔγνω, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.
Αν. Διὰ τί δὲ μὴ ἔτι τρεῖς οὐσίας εἰπωμεν;
Ορθ. Ὅτι ἀναγκαῖον τῷ ἀριθμῷ τῶν ἰδιοτήτων
 δοθῆναι ἢ δὲ ἰδιότης, ἐπρότης ἢ δὲ ἐπρότης
 τῆς ἔτι οὐσίας ἐπρούτιον ποιῆ. τὸ δὲ ἐπρούτιον ἔτι
 ὁμοίως ἐστὶν ἀθάνατον, ἔτι ὁμοίως ἀφθαρτον,
 ἔτι ὁμοίως ἅγιον, ἔτι ὁμοίως ἀτρέπτον. ὁμοίως
 δὲ πατὴρ καὶ υἱὸς ἔτι ἅγιον πνεῦμα, ἀθάνατον,
 ἅγιον, ἀτρέπτον. μια ἄρα ἔστι πατὴρ ἔτι
 υἱὸς καὶ ἅγιον πνεῦμα. Ὅταν δὲ λέγωμεν
 τρεῖς ὑποστάσεις πατὴρ καὶ υἱὸς καὶ ἅγιον πνεῦμα
 ματῶν, τὸ ἀληθὲς εἶναι λέγομεν τῶν ἰδιοτήτων
 τῶν

τῶν Διαφορῶν ἐν τῇ ἑποστάσει, ἔχει δὲ Ἐ ἐν τῇ
 ἕσσει. Αν. λέγεις δὲ ὅλας Διαφορῶν ὅτι
 πατέρες ἢ Υἱοῦ ἢ ἁγίου πνεύματος; Ορθ.
 τῶν Διαφορῶν τοῦτῳ λέγω, τὸ τὸν πατέρα,
 μὴ εἶναι Υἱόν, μηδὲ τὸν Υἱόν πατέρα, μηδὲ τὸ
 πνεῦμα τὸ ἅγιον, πατέρα ἢ Υἱόν ἵνα μὴ οἰο-
 μαται ψιλὰ νομίσῃς, ἀκούων πατέρα, ἢ Υἱόν,
 ἢ ἅγιον πνεῦμα, ἀλλ' ἐποστάσει ἀληθῶς ἕ-
 σεις ἢ ὑφεσῶσαι. ὅταν ἢ λέγωμεν μίαν ἕσι-
 αν, ὅτι ὅπως αὐτὸ νοήσωμεν εἶναι τὸ πατέρας
 τῶν ἕσιαν, τοῦτό ἐστιν ὁ Υἱός, τοῦτο Ἐ τὸ τῷ
 πατέρος αὐτοῦ πνεῦμα, πρὶ οὗ αὐτὸς ὁ Υἱὸς εἶ-
 πεν, Οὐ γὰρ ἐστὲ ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Ματθ. 10:20.
 πνεῦμα τῷ πατέρος ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν, ἢ
 Διὰ τῆτο εἶρηται, ἔδειξ ἀγαθὸς εἰ μὴ ἔς, Ματθ. 19:17.
 ὁ Θεὸς, ἀγαθὸς ὄντῃ τῷ πατέρος ἢ τῷ Υἱοῦ
 Ἐ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, ἢ μετοχῇ ἀγαθότητος
 ἀλλ' ἕσιαν ταυτότητι. Αν. Ἀγαθὸν γὰρ λέγεις
 ἢ τὸ πνεῦμα; Ορθ. ὁ πρὸ Φήτης Δαβὶδ λέ. Ψαλ. 143:3.
 ἢ, Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσῃ με
 ἐν τῇ ἐνθεῖα. Αν. ἢ ἀνδραπι λέγοιται
 ἀγαθὸι. Ορθ. ἀλλὰ μετοχῇ ἀγαθότητῃ.
 Αν. Ἐ τὸ πνεῦμα λέγω. Ορθ. Διὰ τα
 ου

οὐκ ἢ ἀποβαλῆντι τὴν ἀγαθότητα, ὡς ὁ Ἰούδας
 ἔως ὁ Διάβολος; Αν. Ἐὰν θελήσῃ, καὶ.
 Ορθ. Μὴ μοι εἴη κατέναντι Κυρίου ἀσεβῆται,
 ὡς τε καὶ εἰς τοῦτον τοῦτο λαβῆν. Αν. οὕτως εἴ
 ἀγαθὸν λέγῃς τὸ πνεῦμα, ὡς τὸ πατέρα ἔστι
 τὸν; Ορθ. Καὶ παύ. ἢ γὰρ αὐτὸ ἐμετοχῆ
 ἀγαθότητος ἀγαθὸν ἐσίν, ἀλλ' αὐτὸ ἀγα-
 θόν, ἢ γοῦν ἀγαθότης ἐσίν. ἀμέλει Ματ-
 θαιῶν μὲν ὁ εὐαγγελιστὴς λέγει, εἰρηκέναι τὸ Κύ-
 ριον, εἰ εἴν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα
 ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πῶς μάλ-
 λον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρανῶν δώσῃ ἀγαθὰ τοῖς
 αἰτουῦσιν αὐτόν; ὁ ἢ Λουκᾶς, εἰ εἴν ὑμεῖς πονη-
 ροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς
 τέκνοις ὑμῶν, πῶς ἔμᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ οὐρα-
 νῶν δώσῃ πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτουῦσιν αὐτόν;
 Ακουεῖς, εἰ ὡς εἶχεις, ὅτι οἱ εὐαγγελιστῆ ταυ-
 τὸ γινώσκοντες εἶναι τὸ πνεῦμα τῆ ἀγαθότητι,
 καὶ τὴν ἀγαθότητα τῷ πνεύματι· ὁ μὲν τῷ
 ἀγαθὰ αὐτὸ τὸ πνεῦμα εἶπεν, ὁ ἢ τὸ πνεῦμα
 αὐτὰ τὰ ἀγαθὰ. Αν. Ἐκὼς ἔστι Θεός ἐστι τὸ
 πνεῦμα; Ορθ. Ἀντίθετον, οὐ. Αν. τί θέλει
 εἶναι ἀντίθετον; Ορθ. τὸ ἀντιπαραγμῶν τῷ
 θελήματι

Ματθ. 7:11.

Λυκ. 11:13.

5. 19.

De Sanct. Trin. 33

θελήματι τῆ πατρὸς. τὸ δὲ πνεῦμα ἔκ' ἀν-
 πιπτακται, ἀλλ' ἔκ' τῆς θεότητος ἐστίν. καὶ
 διὰ τοῦτο λέγομεν μίαν θεότητα πατὸς καὶ
 υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος. Αν. Μία ἔν
 ὑπόστασις; Ορθ. Οὐ. Αν. εἰ μία ἐστὶ θε-
 ότης, μία ἔστιν ὑπόστασις. Ορθ. εἰ ἡδεῖς
 πλὴν δωρεάν ἔ' θεοῦ, ἐγίνωσκες ὅτι θεότης τὸ
 εἶναι καὶ ὄν τῶν ὑποστασισημαίνων ὑπόστα-
 σις ἢ τὸ εἶναι, ἔστια ἢ πλὴν ταυτότητος. ὡς αἰ-
 θρωπότης, τὸ π' εἶναι κοινόν. ὑπόστασις ἢ τὸ
 εἶναι. ἔστια ἢ ἡ ταυτότης. ἔ γ' ὅσα ὑπό-
 στασις θεότης. οὐδὲ ὅσα ὑπόστασις αἰθρω-
 πότης. εἰ ἢ ὅσα ὑπόστασις αἰθρωπότης,
 ἔδὲ ὅσα ὑπόστασις θεότης, ἔκ' ἄρα ταυτὶν
 σημαίνει ὑπόστασις θεότητι καὶ αἰθρωπότητι.
 Αν. ἡ αἰθρωπότης ἔκ' ὑφέστηκεν; Ορθ.
 Ναὶ, ἐκ' ἀτόμοις θεωρουμένη. Αν. ἔκ' ἑν
 καὶ ὑπόστασις ἐστίν. Ορθ. εἶπον, ἐκ' ἀτόμοις
 θεωρουμένη. Αν. τὸ ἐστίν ἀτομον, ἔτι ἐ-
 στίν αἰθρωπότης; Ορθ. Ἄτομον ἐστίν, ἡ καὶ
 θεοῦ ἡμῶν ὑπόστασις αἰθρωπότης ἢ ἡ
 τῆ. ἔστιας κοινότης. Αν. καὶ τίς ἡ διαφο-
 ρα κοινότητος καὶ ὑπεστάσιως; Ορθ. Ὅτι ἡ

Γ

μὴ

34 Athan Dialogus 10

μὴ οὐκ ἴσως αἰσῶσις οὐκ ἔστι πάντων αἰθρώπων,
 ἢ ἡ αἰθρώπότης, κοινή πάντων αἰθρώπων.
 Αν. ἢ ἐμὴ ἴσως αἰσῶσις οὐκ ἔστιν ἄλλο ἢ αἰθρώ-
 πότης. Ορθ. οὐ. Αν. πῶς ἔν; Ορθ. ὅτι
 ἢ μὴ αἰθρώπότης, κοινή πάντων αἰθρώπων,
 ἢ ἡ ἴσως αἰσῶσις, ἢ ἰδιότης ἐκάστου. Αν. ἢ
 ἴσως αἰσῶσις ἔστι πατρὸς οὐκ ἔστι θεότης; Ορθ.
 Ναί. ἀλλ' ἡ θεότης τὸ τι εἶναι σημαίνει ἢ
 ἡ ἴσως αἰσῶσις τὸ εἶναι. Αν. καὶ ἡ ἴσως αἰσῶσις
 ἔστι υἱοῦ, οὐκ ἔστι θεότης; Ορθ. Ναί. Αν.
 δύο οὐκ ἔστι θεότης. Ορθ. οὐ. Αν. πῶς ἔν;
 Ορθ. οὐ γὰρ ἄλλη ἔστι ἄλλη θεότης ἐστίν. Αν.
 ἄλλη καὶ ἄλλη ἴσως αἰσῶσις ἐστίν. Ορθ. ἀλλ'
 ἔχει τὸ αὐτὸ σημαίνει εἶπον θεότης ἔστι ἴσως
 αἰσῶσις ἢ γὰρ ἴσως αἰσῶσις τὸ εἶναι, ἢ ἡ θεότης τὸ
 τι εἶναι. ὡς γὰρ οὐκ εἰσὶ δύο αἰθρώπότητες Πέ-
 τρου ἔστι Παύλου, ἔστι δύο θεότητες πατρὸς ἔ-
 στί υἱοῦ. Αν. Οὐκοῦν ἔχει ἡ ἴσως αἰσῶσις ἔστι πα-
 τρὸς, ἔστι θεότης; Ορθ. ἢ μὴ ἴσως αἰσῶσις ἔ-
 στί πατρὸς, ἔστι θεότης, καὶ ἡ ἴσως αἰσῶσις ἔ-
 στί υἱοῦ, ἔστι θεότης. ἔχει ἡ, ἢ πρὸς δύο ἴσως αἰσῶσις εἰσὶν
 δύο καὶ θεότητες. Αν. πῶς ἔχει; Ορθ.
 ὅτι ἔστι ἀθανασία ἴσως αἰσῶσις πῦ πατρὸς, καὶ
 ἀθανασία

36 Athanas. Dial. I.

ἄρα καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ ὑπόστασις ἄλλη ἐστὶ παρὰ
 τῆν ἀθανασία. Ορθ. ἔ. ἀλλὰ αὐτὴ ἡ
 ὑπόστασις καὶ ἀθανασία ἐστίν. Ἐξ μόνον ἀθα-
 νασία, ἀλλὰ καὶ ἀφθαρσία, καὶ δικαιοσύνη
 Ἐάγιασμός, καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ κυριότης,
 καὶ δύναμις, καὶ ἕκ ἐστὶ καὶ σύνθεσιν πάντων ὁ θεός,
 ἀλλὰ καὶ Διαφόρευσ Ἰπτιοίεσ, λεγόμενος
 ἀθανασία μὲν διὰ τὸ ἀτελεύτητον. ἀ-
 φθαρσία ἧ, διὰ τὸ ἀλυπτον, δικαιοσύνη, διὰ
 τὸ ἴσον. ἀγιασμός, διὰ τὸ φυλάττειν ἀπὸ
 ἁμαρτίας. ἀπολύτρωσις διὰ τὸ σῶζειν ἐκ
 φθορᾶς τῆν ζωὴν ἡμῶν. κυριότης, διὰ τὸ
 πάντων κρατεῖν. δύναμις, διὰ τὸ μηδὲν
 αὐτῷ ἀντικείσθαι. πάντα ἧ πάντα Ἐ πῶς τῆν
 ὑπόστασιν ἔ τῶσδε θεωρεῖται, ἰμοίως τῶ πα-
 τρι, καὶ οὐ μεικτῶς. καὶ διὰ τοῦτο δύο μὲν ὑ-
 ποστάσις λεγόμενος πατρὸς καὶ υἱοῦ, μίαν ἧ θε-
 ότητα, δύναμιν. κυριότητα, καὶ ἀθανασία
 Ἐ ἀφθαρσίαν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Αν. ἡ οὖν
 καὶ ἀγρησία μίαν λέγεις. Ορθ. ἀγρητον
 μὲν λέγω καὶ τῆτον, ἕκ ἀγρητον δέ. Αν.
 ἀλλοῦ ἐστὶν ἀγρητον, καὶ ἀλλοῦ ἀγρητον;
 Ορθ. καὶ πάνυ. Αν. πῶς; Ορθ. ὅτι τὸ
 μὲν

μὲν γνητὸν ἐστὶ τὸ ἐκ τῆς ὑποστάσεως γνητῶν 5. p. 10. et 14.
 ριμοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐκ γαστροῦ λεγόμενον.
 τὸ δὲ γνητὸν, τὸ ἐκ τῆς ἐξουσίας ἔ
 γρησιουργοῦ. πάντες γὰρ ὅσα ἠθέλησεν, P. 115: f. 3.
 ἔποίησεν. ἔποίησεν ἢ πᾶς; ἔπειν, καὶ P. 33: 9.
 ἐγνήθησαν. ἐστείλατο, καὶ ἐκπέδησαν. Α. ν.
 Οὐκ ἠρώτησα, τί ἐστὶ γνητὸν, καὶ τί γνητὸν,
 ἀλλ' ἐὰν ἄλλο ἐστὶ τὸ ἀγνητον, ἔἴη ἄλλο τὸ ἀ-
 γνητον. Ορθ. Εἰ τὸ γνητὸν ἐστὶ τὸ ἐκ τῆς
 ὑποστάσεως καὶ ἐκ γαστροῦ, τὸ μὴ ὄν ἐκ γα-
 στροῦ, ἢ γοῦν ἐκ τῆς ὑποστάσεως, ἀγνητὸν
 ἐστὶ. ἔἴη τὸ γνητὸν ἐκ τῆς ἐξουσίας ἐστὶ κατ' ἐπι-
 πλιω, τὸ ἀγνητον τὸ μὴ κατ' ἐπιπλιω ὅτι
 πάρχον, ἀλλ' ἢ ἀνάπιον ὄν, ἢ ἐκ τῆς ὑποστά-
 σεως τῆς ἀγνητῆς. Α. ν. Δύο ἐν ἀγνητῶ λέ-
 γασ; Ορθ. Εἰ γὰρ ἐπατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον
 πνεῦμα ἀγνητῶ λέγω, ἀλλ' ἐκ ἀπατρα
 τρία, ἔδὲ ἀνάπινα. ἀλλὰ τὸ υἱὸν πατέρα,
 καὶ ἀπάτρα καὶ ἀνάπιον ἔἴη ἀγνητον, καὶ γὰρ ἐπὶ
 πατέρα ἔχει ὁ πατὴρ, οὔτε γρησιουργόν, ἔπ
 ἀπιον ἔἴη ὡς ἐξ ὑποστάσεως. ὁ γὰρ υἱὸς πα-
 τέρα μὴ ἔχει, γρησιουργόν ἢ ἐκ ἔχει. ἔγ
 ἐγμέτο, ἀλλ' ἐγνήθη. τὸ γὰρ πνεῦμα τὸ ἅγι-
 ον, πατέρα οὐκ ἔχει. οὐ γὰρ ἐγνήθη. γρησι-
 γουργόν

38 Athan. Dialogus I.

ουργόν ἔκ ἔχει. οὐ γὰρ ἐχέτω, αἴτιον ᾧ ἔχει
τὸ θεόν, οὐ πνεῦμά ἐστιν, παρ' ἧς ἢ ἐκπρευέ).

Joh. 1:12.

Αν. Τὰ γὰρ ἄλλα πνεύματα ἔκ παρ' αὐτῶ ἐκ-
πορεύετα; Ορθ. Καὶ ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐγενήθημεν. Ὅσοι γὰρ αὐτὸν ἔλαβον, (γέ-
γραπται) ἴδωκεν αὐτοῖς ἐξ ἑστίαι τέκνα θεοῦ
γενέσθαι, οἱ ἔκ ἐξ αἱμάτων, ἔδὲ ἐκ θελήμα-
τος σαρκῶς, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγενήθησαν. ἀλλ'
ὡσπερ ἡμεῖς ἐκ θεοῦ γεννηθέντες, ἔκ ἐκ γαρ-
τρῶς τῆς ὑποστάσεως ἐγενήθημεν, οὕτω καὶ τὰ
ἐκπορευόμενα πνεύματα ἐκ τοῦ θεοῦ, ἔκ ἐκ
τῶ σώματος τῆς ὑποστάσεως αὐτῶ εἰσιν. τὸ
ᾧ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ σώματος τῆς ὑπο-
στάσεως ἐστὶ πνεῦμα.

Ps. 33:6.

τῶ γὰρ λόγῳ κυρίου οἱ
ἔθραοι ἐσερεώθησαν, καὶ τῶ πνεύματι τοῦ σώ-
ματος αὐτῶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν, καὶ ὁ

Is. 42:1. ο
Matth. 12:18.

πατήρ λέγει, Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου, ὁ ἀγαπητός
μου, εἰς ᾧ ἔδωκεν ἡ ψυχὴ μου. Ἰήσω τὸ
πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν. Αν. Εἰ καὶ ὁ υἱὸς ἐκ
τῆς ὑποστάσεως, καὶ τὸ πνεῦμα ἐκ τῆς ὑποστά-
σεως, εἰσὶ ἀδελφοί; Ορθ. Μὴ γένοιτο, ἔδῃς
τοῦτο λέγει. πῶς γὰρ μοιολογῆς ὁ υἱὸς, εἰ δύο εἰ-
σὶν ἀδελφοί; Αν. πῶς οὐ καὶ ὁ υἱὸς ἐκ
τῆς

Joh. 3:16
1 Joh. 4:9.

τῆς

τῆς ὑπόστασεως καὶ τὸ πνεῦμα, ἔστι δύο ἀδελ-
 φοί; Ορθ. Διὰ τοῦτο ἑστὶς ἕμῳνον ἐκ τῆς
 ὑπόστασεως, ἀλλὰ ἔκ γαστρὸς ἐρηται· καὶ
 τὸ πνεῦμα ἕμῳνον ἐκ τῆς ὑπόστασεως, ἀλλὰ
 καὶ πνεῦμα σόματ[⊙] ἐρηται ἵνα ἡ διαφορὰ
 μὴ κ^τ ἐκ τῆς ὑπόστασεως λόγον ἔρηται,
 ἀλλὰ κ^τ ἐκ γαστρὸς καὶ σόματ[⊙]. Αν.
 Ἄλλο ἐν σόμα, καὶ ἄλλο γαστῆρ, ἔστι ἄλλο
 ὑπόστασις; Ορθ. Οὐκ ἄλλο καὶ ἄλλο,
 ὡς πρᾶγμα, ὡς τριτῶν μόνον. Αν. ἀλλ'
 ὡς τί; Ορθ. Ὡς ἄλλο τι σηματούσης τῆς
 ὑπόστασεως, ἔστι ἄλλο τῆς γαστρὸς, καὶ ἄλλο
 τ[⊙] σόματ[⊙]. Αν. Τί σημαίνει ἡ ὑπόστασις,
 καὶ τὸ σόμα, ἔστι ἡ γαστῆρ; Ορθ. Ἡ ὑπό-
 στασις τὸ εἶναι σημαίνει· ἡ γαστῆρ, τὸ ἕρηται-
 κόν· τὸ σόμα, τὸ διδακτικόν. Πῶς ἔρηται
 τὸν ὁ Θεὸς, οὐ πολυπραγμονῶ· καὶ πᾶς
 ἐκπέμπει τὸ πνεῦμα, ὁμοίως οὐ πο-
 λυπραγμονῶ· ἀλλὰ πιστεύω ὅτι ἔστις
 ἕμῳνον ἀρρήτως καὶ ἀπαθῶς, καὶ τὸ πνεῦ-
 μα ἐκπορεύεται ἀρρήτως καὶ ἀπαθῶς. Αν.
 Ἐνθα σόμα, καὶ γαστῆρ ἔστι ὑπόστασις,

40 Athan. Dialogus I.

τι ἄλλο ἔστιν ἢ σύνθεσιν εἶπεν; Ορθ. Σύνθεσιν ἢ ποιῶσιν τὰ ὀνόματα. ἔδὲ γὰρ πάντως ἐπιμελῶν λέγοιται. Αν. τὸ σῶμα, ἢ ἐστὶ σῶμα, Ἐγαστήρ, ἢ ἐστὶ γαστήρ; Ορθ. ἢ πᾶν σῶμα, τὸ αὐτὸ σῶμα. ἔδὲ πᾶσα γαστήρ ἢ αὐτὴ γαστήρ. ἔδὲ γὰρ πᾶν σῶμα ἐστὶ μέλ^ο, ἔδὲ πᾶσα γαστήρ πάντως ἐστὶ μέλ^ο. Αν. ἢ πῶς δυνατὴν σῶμα μὴ εἶναι σῶμα, Ἐγαστήρ μὴ εἶναι γαστήρ; Ορθ. ἢ γραφὴ πολλοῦ σῶμα μαχαίρας ὀνόμασεν. καὶ ἔδὲ οὕτω μέμνηεν ὥστε λέγειν μέλ^ο ἔχειν τὴν μάχαιραν, ἢ καλεῖται σῶμα. ἄλλὰ αὐτὸ τὸ ἀναλωτικὸν τῆς μαχαίρας σῶμα ὀνόμασεν. Ἐ, ἐκ ποίας ἢ γαστρός ἐκπορεύε^ε κρύσταλλ^ο, εἰποῦσα, ἢ σωματικῶν γαστ^ρων ἰσχυρῶν. ἢ πρὸς ὄψωπον πυρός εἰποῦσα. ἢ ἀνθρωποειδὲς λέγει τὸ πῦρ, ἢ τὸ μὲν αὐτὸ μέλ^ο εἶναι πρὸς ὄψωπον, τὸ ἢ πῦρ. ἢ πρὸς ὄψωπον γῆς εἰποῦσα, ἢ ἀνθρωποειδῆ λέγει τὴν γῆν. Αν. Πού γὰρ εἴρηται, πρὸς ὄψωπον ἔχειν τὴν γῆν; Ορθ. Ἐσθὶ ὁ Φεύγων, ὡς ὁ Φεύγων ἀπὸ προσώπου πυρός, παρὰ τῷ προσφῆτῃ γέγραπται. ἢ ὡς τῆ Γενεσὶς ὁ Καὶν λέγει

Gen. 2:15. 31:5.
 Syrac. 28:22.
 Job 38:29.
 Ps. 78:3.
 Mich. 1:4.

De Sancta Trin. 41

λέγει, Εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ τοῦ οὐρα- Genes. 4:14.
 νώπου τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανόπου σου κρυ-
 βήσομαι. Αν. Ἄλλ' ὅταν εἴπῃ ζῶων λέ-
 γηται ταῦτα τὰ ὀνόματα, μέλη σημαίνονται
 εἴπῃ τῶν ἀναγιγνωσκόμενων, καταχρηστικῶς. Ορθ.
 ἔδοκεῖ σοι ἡ ψυχὴ ζῶων εἶναι; Αν. πάντων.
 καὶ γὰρ ἔστι ἀγγέλων ζῶων ἐστὶ, καὶ πάντα τὰ
 πνεύματα. Αἱ γὰρ τοῦτο καὶ τὰ Σεραφίμ
 ζῶα λέγονται, καὶ ὁ Θεὸς ἐν μέτρῳ δύο ζῶων
 γνωσθήτη, γέγραπται Ορθ. Ἐάντι λέγει Ex. 25:18
 ὁ Θεός, Ἄνοιξον τὸ στόμα σου ἕως πληρώσω αὐ- Num. 7:489.
 τὸ, ποῖον λέγει στόμα; εἰάντι ὁ Δαβὶδ ἐν τῷ 1. Sam. 4:4.
 ῥιπῆ ψαλμῷ, τὸ στόμα μου ἔνοιξα, καὶ εἶλ- Ps. 81:11.
 κυσσε πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐπιλάς σου ἠρεπισά- P. 118:131.
 μιν, ποῖον λέγει στόμα; εἰάντι λέγει ὁ Ἰωβ, Ἄν Job: 5:11.
 ληθινὸν εἶναι στόμα ἐμπλήσει γέλωτος, ποῖον λέ-
 γει στόμα; ποῖον εἶναι στόματι ἐβόα μαύτης ἀκού- Ex. 14:15.
 ῶν, τί βοᾶς πρὸς με; τίς εἶναι ὁ οἶδεν ὅτι ἔστι
 ὠπώντων ἀκούει ὁ Θεός τεναγμῶν ἀλαλή- Rom. 8:26.
 πους βοώντων; ποῖαν εἶναι γαστέρα ὁ περὶ τῆς
 λέγει, Ἀπὸ τοῦ φόβου σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ Jes. 26:17.18.
 ἐλαβομένη, καὶ ὠδινήταρ, ἔτεκεν πνεύ-
 μα σωτηρίας εἴπῃ τῆς γῆς, ὡς ἔστι ἡ ψυ-
 χὴ ἔστι

Γ Ε χὴ ἔ

42 Athanas. Dial. I.

χῆ καὶ γαστέρα ἔχειν λέγεται καὶ σῶμα, καὶ
 ὀφθαλμούς, ἔωπε, ἔ πάντα τὰ ἄλλα
 μέλη τοῦ σώματος, καὶ οὐ σύγκειται ἐκ με-
 λῶν. οὕτως ὅταν ἀκούσης Ἰπὶ Θεοῦ, ἔ ἀλη-
 θῶς ἀσωμάτου, σῶμα ἢ γαστέρα, μὴ σύνθε-
 σιν νόε, ἀλλὰ γαστέρα, τὸ χρητικόν· σῶ-
 μα, τὸ διδακτικόν· ὀφθαλμούς, τὸ κα-
 ταιρητικόν· ὥπε, τὸ ἀκουσικόν. καὶ διὰ τῆτο
 ἐκ γαστρός εἴρηται ὁ γίος, Ἰπειδὴ γεγέννηται·
 καὶ διὰ τῆτο σώματος πνεῦμα τὸ πνεῦμα,
 Ἰπειδὴ διδακτικόν. καὶ ὥπερ ἔ λέγεις χρη-
 νητὸν τὸ πνεῦμα, ἵνα μὴ δύο ἦουσ εἴπης· οὐ-
 πως μὴ λέγε αὐτὸ χρητὸν, ἵνα μὴ ἐν τῶν γε-
 νητῶν εἴταης, ἀγαγῆσθης καὶ δούλον εἰπεῖν
 διὰ τὸν εἰρηκότε παρῶφῆτω, ὅτι τὰ σύμ-
 παντα, δούλα σά. Αν. εἶπον ἔ ἐν δευτέρῃ
 ἔ λόγου, παρ' ὀλίγον με πείθης ὁμοουσια-
 σὴν χρεάσαι. (ρθ. Γένοιτό σε εἰπεῖν, χρι-
 στιανὸν χρεάσαι. χρεάσαι σὺ γὰρ χριστιανός,
 Ἰπὶ γνωστικῆ, ὅτι ὁμοουσιοι δεῖ λέγειν, ἀπὸ
 τῶν θείων γραφῶν διδάχθεις. ὅσα γὰρ ἰδιὰ
 εἰσι Θεοῦ, τῶτα κοινὰ πατρὸς καὶ γίου καὶ
 ἁγίου Πνεύματος. Αν. Πῶς εἴρηται πα-
 ρὰ τῶ

Psa. 119: 91.
 Rom. 8: 20.

S. p. 22.

ρὰ τῷ ἁγίῳ Ἀποστόλω, ὅτι μόνῳ Θεῷ ἄδύ- Heb. 6:14.
 νατόν ἐστὶ τὸ ψεύσασθαι; Ορθ. τὸ ἴδιον
 πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος λέχ-
 θήσεται. ὁ γὰρ ἐστὶ ἴδιον τῆς φύσεως, τὸ
 κοινὸν τῶν ὑποστάσεων. Αν. Δύναται δὲ
 ψεύσασθαι τὰ Σεραφίμ; Ορθ. Εἰ μὴ
 δύναται ψεύσασθαι, ἔκείνῳ μόνῳ ὁ Θεὸς ἀ-
 ψευδὴς ἐστὶ, Αν. Οὐκ εἶπεν, ὅτι μόνῳ
 Θεῷ ἄδυνατον τὸ ψεύσασθαι, ἀλλ' ὅτι ἄδύ-
 νατον Θεῷ ψεύσασθαι. Ορθ. πάντες ὅτι
 γνητὸν ἐστὶν, διώκονται ψεύσασθαι. καὶ διὰ τὸ
 εἶναι ὁ Διάβολος, ἐν μέσῳ τῶν χερουβὶμ ἀπὸ
 ἐδιωθήθη ψεύσασθαι. Ἐτούτῳ ἐστὶ τῶν λογισ-
 κῶν διωκόμεων ἡ τροπὴ τὸ ψεύσασθαι. Θεὸς
 ἴδιον, ἀτρέπτος ὢν, καὶ ἀψευδὴς ἐστὶν. Ἐὼς-
 πὸς μόνῳ ἀτρέπτος ἐστὶν, Ἐ μόνῳ ἀθάνα-
 τος, Ἐ μόνῳ ἀόρατος, Ἐ μόνῳ ἀ-
 φθαρτος, ἔτι Ἐ μόνῳ ἀψευδὴς. τὸ
 ἴδιον ἐστὶ πατρὸς, Ἐ Υἱοῦ, Ἐ ἁγίου πνεύ-
 ματος. Αν. πῶς ἐν ἡρήται πρὸς τὸ πνεύ- Joh. 16:13.
 ματος, ὅτι ἐλάλησεν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα
 ἀκεύσεν, λαλήσεν, εἴπεν τῆς αὐτῆς ἐστὶ φύσεως;
 Ορθ. Τοῦτο γὰρ ἐστὶν, ὁ δείκνυσι καὶ αὐτὸ
 τὸ ἀψευδὲς εἶναι, Ἐ τῆς αὐτῆς φύσεως ὄν.

Αν.

44 Athan. Dialogus I.

Αν. πῶς; ορθ. Ὅτι πᾶν τὸ γρητὶν, εἴη
 ἢ λογικόν, ὅτι θέλει, ἔαφ' ἑαυτὸ λαλεῖ
 Ἰπειδὴ καὶ ἴδιον ἔχει θέλημα. ὃ κατασιγάσει,
 ἵνα τὸ ἅ Θεοῦ θέλημα εἴπῃ. τὸ ἅ πνεῦμα ἔχ
 οὔτως, ἀλλ' ὡς πνεῦμα Θεοῦ, ταυτὸ θέλη-
 μα ἔχει τῷ Θεῷ. Ἐτῶτες τὸ ἅ λαλήσῃ
 ἀφ' ἑαυτοῦ. καὶ γὰρ ἔπει ἑαυτοῦ ὁ υἱὸς εἶπεν
 Ὅτι ἐμαυτοῦ πικρὸν ἔδεν, ἀλλὰ καθὼς ἐ-
 δίδαξέν με ὁ πατήρ, ταῦτα λαλῶ. ἄρα ἔν
 ὁ λόγος ὁ ἅ Θεοῦ, ἡ σοφία ἡ ἅ Θεοῦ, οἷα
 ἤδει τί λαλήσῃ; μὴ γροίτε τῶτο ἀνθρώπων χρι-
 σιαιὸν λογισαῖται. ἀλλ' ἵνα γνώμεν ἡμεῖς
 τὸ ταυτὸν τῆς φύσεως, ἔτι ἀδιάρητον ἅ θε-
 ληματῶ, ταῦτα διδασκόμεθα. εἰ ἢ μὴ,
 Παῦλος μὲν λέγει, Περὶ ἃ τῶν παρθένων ἔπι-
 πτε γὰρ Κυρίου οἷα ἔχω, γνώμεν ἢ δίδωμι
 ὡς ἡλληνικῶ. ὁ ἢ υἱὸς ἐπολεῖ λαμβάνει
 τι εἶπῃ ἔτι λαλήσῃ, ἔτι τὸ πνεῦμα ἔ λαλεῖ
 ἀφ' ἑαυτοῦ. Αν. οἷα ἔχει ἑν ἴδιον θέλημα
 τὸ πνεῦμα; Ορθ. Ἐναντίον ἅ Θεοῦ μὴ γέ-
 νοιτο. ἔδει πτε γὰρ θέλει τὰ ἅ Θεοῦ, ποτὲ ἢ τὰ
 ἑαυτοῦ. ἀλλ' ἔπι θέλει πνεῦμα τὸ ἅγιον,
 τοῦτο ἅ θεοῦ εἶσι θέλημα. ἔτι θέλει ὁ θεός.
 τοῦτο

Γκα. 8:22.31.
 Λου. 11:49.

1. Κορινθ. 7:25.

De Sancta Trinitate 45

τοῦτο θέλημα ἐστὶ ἐν πνεύματι. Ἄν. οἱ γὰρ
προφήται σὺν ἑπὶ θέλει ὁ θεός. θηλουσιν;
ορθ. Οὐ πάντοτε. ἐὰν ὅτι γὰρ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν
ἐλάλουν, Μωϋσῆς γὰρ πρὸς τὸν ἑλεγχ, ἰαχ- ἐξοα. 4:10.14.
νόφωσι. Ἐ βραδύγλωσσος ἐγὼ εἰμι, καὶ
σὺν εἰσακούσεται μου φάραγ. Ἐ τὸ, Δεί-
μαί σου, προχέρουσι ἄλλον, τί σημαίνει ἢ
ἄλλο θέλημα ἐν ἑαυτῷ εἶναι, ὃ ἐκόλασιν,
ἵνα τὸ ἐν θεοῦ ποιήσῃ; Ἐ Ἀρῶν Ἐ Μαρία ἀφ' Ἰωαν. 12:1.
ἑαυτῶν καὶ ἕρμηναι ἐγγύθουσι καὶ Μωϋσέως, ὅ-
τι ἐλεπίασεν ἢ Μαρία; Ἐ ὠργίσθη θυμῷ
Κύριος. Ἰερειμίας παραιτούμενος τῷ περὶ περὶ 1:6.
προφητείας, ἔλεγεν, πρὸς ἐμὲ ἐγὼ, καὶ
ἐδύναμαι προφητεύειν. Ἐ ὁ Ἰωάννης εἰς πρὸς Ἰωαν. 7:3.
τὸν παρητήσατο, ὡς Ἐ δόξα φέυγιν ἀπὸ πρὸς.
ἔπου Κυρίου. καὶ ὁ Δαβὶδ, τὸ ἑαυτοῦ θέλη-
μα ποιήσας, Ἐ δειθμῶν τὸ λαὸν, Ἰπτιμῶτα.
σιωπῶ γὰρ τὰ καὶ τὸν Οὐρίαν τὸ Χετλαῖον. καὶ 2. Sam. 24: 1.
πάντα γὰρ τὰ λογικὰ κτίσματα, ποτὲ τὰ ἑαυτοῦ 2. Sam. 11: 6.
τῶν λαλῶσιν, ποτὲ τὰ ἐν θεοῦ. τὸ ἢ πνεῦμα,
ἐχ οὕτως. Ἐ γὰρ ποτὲ τὰ πῦ θεοῦ, Ἐ ποτὲ
τὰ ἑαυτοῦ. Ἐ δὲ γὰρ ἐστὶν ἄλλό τι ἐν αὐτῷ θέ-
λημα, Ἰπειδὴ ἔδὲ ἐν τῷ τῷ, ἀλλ' ἐν ἐστὶ
θέλημα

46 Athan. Dialog. 1.

5. 43.

Gal. 2:14

1. Cor. 4:4

θέλημα πατρὸς ἢ Υἱοῦ ἢ ἁγίου πνεύματος·
 ἢ διὰ τοῦτο εἶρηται περὶ τῶ πνεύματος· οὐ
 λαλήσῃ ἀφ' ἑαυτῶ· ἢ περὶ τοῦ Υἱοῦ, ὅτι διὰ
 ἑμαυτοῦ πρῶτον εἶδεν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ
 με ὁ πατήρ, τῶντα λαλῶ· ὅτι οἱ ἄλλοι οὐκ
 οἶδεν λαλήσαι τι, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἄλλο θέλει
 ὁ πατήρ, ἢ ἄλλο θέλει ὁ Υἱός, ἢ ἄλλο τὸ
 πνεῦμα. Αν. εἰ ἢ μὴ πάντοτε οἱ περὶ φηται
 περὶ τῶ Θεοῦ ἔλεγον, ὡς εἶδειξεν ὁ λόγος· ἀλλ'
 οἱ ἀπόστολοι εἶδεν ἐλάλουν ἀφ' ἑαυτῶν, ἀλ-
 λά πάντοτε περὶ τοῦ Θεοῦ. Ορθ. Ἡ γραφή
 ἡμᾶς ἐδίδαξεν, ὅτι οἱ ἀπόστολοι ἐλάλουν ἀφ'
 ἑαυτῶν. Αν. πῶς; Ορθ. Ἐννοῦ ἀκού-
 σης Παύλου λέγοντος περὶ τῶν ἀποστόλων,
 ἀλλ' ὅτε εἶδον, ὅτι ἐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν
 ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Κηφᾶ
 ἐμπροσθεν πάντων, (περὶ ἢ ἐπόμενα οἶδας,
 εἰ φιλόλογος εἶ) τί ἄλλο λογίζῃ ἢ τὸ ἀφ'
 ἑαυτῶν τι λελαληκέναι ἢ πεποιηκέναι, ὅπως
 ἐκ ἦν θεόπνευστος; ἢ περὶ ἑαυτοῦ λέγει, εἶδεν
 ὡς ἑμαυτῶ συναιδᾶ· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δε-
 δικαίωμαι· τὸ ἢ πνεῦμα εἶχ' οὕτως· ἢ διὰ
 τοῦτο εἶρηται, ὅτι εἰ λαλήσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ. Αν.
 Ἀλλὰ

Ἀλλὰ καὶ πάντες ἄνθρωποι ποτὲ μὲν τὰ ἑαυτῶν
 λέγουσιν, καὶ ποτὲ μὲν τὰ τοῦ Θεοῦ. ἄλλ' οἱ
 ἄγγελοι πάντοτε τὰ τοῦ Θεοῦ λέγουσιν. Ὁρθ.
 Οὐδέ τοῦτο ἀληθές. εἰ γὰρ πάντοτε τὰ τοῦ
 Θεοῦ ἔλεγον ἕκ ἑν ἡμαρτον, ὡς λέγεσθαι, εἰ
 γὰρ ἄγγελων ἀμαρτησάντων ἕκ ἑφείσατο. 2. Pet. 2:4.
 Αν. Ἀλλὰ καὶ εἴ ποτε ἡμαρτῶν τινος τῶν ἄγ-
 γέλων, εἰσὶν ἄγγελοι ἀνὰ μάρτηται. Ὁρθ.
 οὐ ζητοῦμεν εἰ εἰσὶν ἄγγελοι ἀνὰ μάρτηται,
 ἀλλ' εἰ δύνασται ἀμαρτησάσαι. Ἐγὼ ἔμεῖς
 ἕως οὖν ἕκ ἀπειθάνομεν, καὶ ἐστὶν θρησκεία τῶν
 δυνάσται ἀπειθεῖν, ἕκ τῆς ἡδὴ ἀπειθεῖν κέ-
 ναι. ἐγχαρῆ γὰρ καὶ μὴ ἀπειθεῖν τινος ἡμῶν
 ὡς τὸ ἥλιον. καὶ μή τις τῶν ἡμῶν ἀπειθεῖν, 2. Reg. 2:11.
 ἀλλ' ἡ φύσις αὐτῆς θρησκεία ἐστίν. ὡς καὶ τὰ
 ἄγγέλων αἱ μυριάδες οὐκ ἐφεύσαστο, ἀλλ'
 ἐφυλάξαν τὰ τῶν Θεῶν λόγια. ἀλλ' ἐδείχθη
 αὐτῶν ἡ φύσις τρεπίη, καὶ λαλοῦσα ἀφ' ἑ-
 αυτῆς τὸ πᾶς αὐτῶν τρεπίη καὶ λαλεῖν
 ἀφ' ἑαυτῶν. τὸ ἅγιον πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ λαλεῖ
 ἀφ' ἑαυτοῦ. οὐ γὰρ ἐστὶ γρητῆς φύσεως,
 ὡς ἔδυνασται τρεπίησαι. Αν. Πόθεν
 γὰρ, ὅτι ἕκ δυνάσται τρεπίησαι τὰ πνεῦμα;
 Ὁρθ.

48 Athanas. Dial. 1.

Ορθ. Τό παρέχον ἄλλοις πῶ ἀτρεψία, ἀ-
 ναγκη ἀτρεπίου εἶναι τῆ φύσ. Ἄν. Εἰσιν γὼ
 οὐκ ἔ' ἄλλα ἀτρεπία. Εἰ γὼ παρέχει ἄλλοις
 τὸ πνεῦμα πῶ ἀτρεψία, αὐτὰ σκεῖνα οἷς
 παρέχει τὸ πνεῦμα πῶ ἀτρεψία, ἀτρεπία
 εἰσιν. Ορθ. Ἀλλὰ τὰ μὲν εἰσι μετοχῆ ἀ-
 τρεπία, τὰ δὲ τῆ φύσ. ὡς τὸ πῦρ φύσ. ἐστὶ
 καυστικόν, τὸ δὲ ὕδωρ κατὰ παράθεσιν τῶ πυ-
 ρος καυστικὸν γίνεται. οὕτως τὸ μὲν πνεῦμα
 φύσ. ἐστὶν ἀτρεπίον, οἷ δὲ μετέχουσιν αὐτοῦ, καὶ
 μετοχῶν ἀτρεπιοί. Ἄν. μὴ θέλεις εἶπαι
 ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πνεῦμα πατὴρ ἐστίν; Ορθ. μὴ
 γίνωτο. Ἄν. Εἰ πάντα τὰ ἴδια τοῦ πατρὸς
 καὶ τοῦ πνεύματος εἰσὶ ἐ τοῦ υἱοῦ κενά, ὁ Φί-
 λει ἐ πατὴρ εἶναι αὐτὸ πνεῦμα ἐ υἱός. Ορθ.
 οὐκ ἔπουν, τὰ ἴδια τοῦ πατρὸς, ἐ τῶ υἱοῦ καὶ
 τῶ πνεύματος εἰσὶ κενά. ἄλλα, τὰ ἴδια
 τῆς ἰσίας τῶ θεοῦ, τῶ πατρὸς, καὶ τῶ υἱοῦ, ἐ
 τῶ ἁγίου πνεύματος εἰσὶ κενά. οἷον τὸ
 5. p. 42. & 43. ὁφθαλμῶν, τὸ ἀθάνατον, τὸ ἀαλλοίωτον,
 τὸ ἀψαδές, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἄν. Ἀλ-
 λ' οὐκ ἐστὶν ὁ θεός, ἐ ἄλλ' ὁ πατήρ;
 Ορθ. μὴ γίνωτο. ἄλλα τὸ θεός πῶ φύσιν
 δηλοῖ,

De Sanct. Trin. 49

δηλοῖ, τὸ ἵπατὴρ τῶν χέρον τῶν πρὸς τὸν
^{ἢ πρὸς βαπτιστὴν ἢ ὑποστατικῶν}
 υἱόν, ὅσα οὐκ ἴσθι τῆς φύσεως, πάντα κρι-
 νὰ τῶν τῆς αὐτῆς ἰσσίας ὑποστάσεων, ἀμέλει
 καὶ τῆς μεγαλωσύνης τῆς Θεοῦ οὐκ ἔστι πέρας, ^{Ματθ. 5:4.}
 εἰρηκὴ παρὰ τῶν προφῆτη, τοῦτο ἵ αν τις ^{Ἐξο 4:8:22.}
 εἴποι καὶ περὶ τῆς υἱοῦ καὶ περὶ τῆς πνεύματι.
 οὔτε γὰρ τῆς μεγαλωσύνης τῆς υἱοῦ ἔστι πέρας, ^{Ἰερεμ. 23:23.}
 οὔτε τῆς μεγαλωσύνης τῆς πνεύματι. ποῦ
 γὰρ πορεύθῃ ἀπὸ τῆς πνεύματι σου, καὶ ἀπὸ τοῦ ^{Ἠσα. 139:9.}
 πνεύματι σου πῦ φύγω; τῶν ἵ κτισμάτων
 ἀπάντων καὶ πέρας ἔστι καὶ ποσότης, δύναμις
 γὰρ νοῆσαι τὸν Γαβριὴλ, εἶπα οὐκ ἔστιν ὁ ῥα-
 φαήλ. Πατέρα ἵ ἔστι υἱόν, καὶ ἅγιον πνεῦμα ^{Ἐφ. 4:6.}
 πατρικῶν, ἔστι πασι, ἔστι ἀπὸ πάντων νοῶ.
 ΑΝ. Καγὼ λέγω, ὅτι πατρικῶν ἔστι πασι
 ἔστι ἀπὸ πάντων ἔστι πατὴρ καὶ υἱὸς ἔστι ἅγιον πνεῦ-
 μα. Ορθ. τοῦτο οὐκ ἔστιν ὁμοούσιον, ὁ τὸν
 αὐτὸν ὀπίδειχεν, λέγον τῆς ἰσσίας; ΑΝ οὐ
 λέγεις οὐκ μείζονα τὴν πατέρα τῆς υἱοῦ; Ορθ.
 ὡς Θεοῦ Θεοῦ, οὐκ ὡς πατέρα ἵ υἱοῦ ἑσαυθρο-
 πῆσεν. ἀμέλει οὐκ εἶπεν, ὁ Θεὸς μεί-
 ζων μου ἔστιν, ἀλλ', ὁ πατὴρ μείζων μου
 ἔστιν. ΑΝ. Ἰηθεότης οὐκ ἴσθι λέγεις τὸν υἱόν
 τοῦ

Δ

τοῦ

α-
 γδ
 οἰς
 οἰς
 Πά
 α-
 εἰς
 υ-
 μα
 κα
 κα
 ν
 μη
 ος
 α-
 ρθ.
 κα
 ε
 τὸ
 ν,
 λ-
 ο;
 σιν
 οἰ,

τοῦ πατρὸς; Ορθ. Καὶ παῖν. Ἐγὼ ἢ Ἄ-
 πὸς λέγει. ἰοῦτο φροεῖδω ἐν υμῖν,
 ὃ ἐν χερσὶ Ἰησοῦ. ὅς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπα-
 ρχων, ἔχ' ἄρπαγμόν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα
 θεῷ. Αν. Ὁ ἔν' αὐτὸς ἔχ' ἤρπασεν, σὺ
 Δε πὶ δίδωαι αὐτῷ; Ορθ. Ὅτι ἔχ' ἤρπασεν,
 ἀλλ' ἔχει τῆ φύσιν. ἢ ἔχων τούτο, ἑαυτὸν
 ἐκείωσε. μαρτυρῶ δούλου λαβῶν. πῶς γὰρ
 ἴω ἐπαμειβῆται μὴ ἔχοι τὸ ἴσον. Ἐ μὴ ἄρ-
 παζοιτι; εἰ γὰρ ἔτο ἐπαμειβῆται, Ἰπαινεθήσεται
 ἑμοίως ἢ οὐρανός, ἢ ὁ Γαβριήλ ἢ ὁ Ρα-
 φαήλ, ἢ ἕκαστος τῶν ἀγγέλων, Ἐ ἕκαστος
 τῶν ἀρχαγγέλων, ἔτι μὴ ἤρπασαν τὸ εἶναι
 ἴσα θεῷ. Αν. ἡμεῖς λέγομεν πατέρα ἢ
 υἱὸν. Ἐ ἀγιον πνεῦμα ὡς Ἰπίσκοπον, Ἐ κρεσ-
 βύτηρον, Ἐ Διάκονον. Ορθ. Ἀλλ' ὡσπερ
 Ἰπίσκοπος οὐκ ἔστι, ἀνθραπος ἢ ὄν, τὴν
 αὐτὴν ἔχει φύσιν τῷ Ἰπισκότῳ. ὁμοίως ἢ
 ὁ Διάκονος, οὐκ ἔστι κρεσβύτηρος οὐκ Ἰπίσκο-
 πος ὄν, τῆς αὐτῆς φύσει ἐστὶ φύσεως. αὐ-
 τὴς ἐν λέξει ἢ αὐτῆς ἢ υἱὸν πατέρα μὴ μὴ
 εἶναι, τῆς ἢ αὐτῆς φύσεως τῷ πατρί. Ἐ πῶ
 πνεῦμα ἢ ὁ Θεοῦ, υἱὸν μὴ μὴ εἶναι, μὴτι πα-
 τέρως

De Sanct. Trin. 51

τέρα, τῆς ἧ αὐτῆς εἶναι φύσεως τῷ πατρὶ
τί ἐν ἀπατάς τῷ ἀκεύοντασ μη εἶδωσ ἀ λέ-
γῆσ; ἢ λέγῆσ ἧ τρεῖσ φύσεσ ἀνομοίουσ, ὡσ ἀγ-
γελου, ἔ ἀνθρωπου ἔ ἵππουσ; Αν. Οὕτωσ
λέγω, εἰαν γῶ ἔτω μῆ ἔπω, ὁμοουσιῆσ ἐ-
γρομῆσ, Ορθ. Ἐγῆσ ἐν ὅπι ὁ λέγων ἧ πα-
τέρα ὡσ Ἰπίσκοπου, ἢ ἧ ὅι ὡσ πρεσβυτερου
ἔ τὸ πνεῦμα ὡσ Διάκονου, ὁμοουσιῆσ λέγῆσ.
οὕτω δὲ λέγῆσ σωτῶν εἰόμιτασ μέχεσ ἧ πα-
ρόντεσ. εἰ δὲ πῦτο ὁ λέγων ἢ κεκερταῖ σὺ
εἶναι Χριστιανόσ, σωτῶν ἄρα κατακέρμασ ἢ
ἔκ ἧ σῶματίσ σου ἐκέρησ μη ὡν Χριστιανόσ.
Αν. ὁ λέγων οὐκ ὁμοουσιον, Χριστιανόσ ὅτε
ἔσιν; Ορθ. ὁ λέγων ὁμοουσιον, Χριστιανόσ
ἔσιν ὁ δὲ ὁμίζων μη εἶναι Χριστιανόσ τὸν λέ-
γοντα ὁμοουσιον, ἔ αὐτόσ λεγων, εὔρεθήσε-
ται εἰαυτὸν κατακέρμων ὡσ ὁ κακὸσ δούλⓄ Luc. 19:22.
ἔκῆνⓄ ὁ ἐκ τῆ ἰδίου σῶματⓄ κατακεκερ-
μῆνⓄ. Αν. πῶσ γῶ αὐτο λέγων ἠυριθῆσ;
Ορθ. Εἶπασ, ὅπι ἠμῆσ λέγομῆσ πατρα ἔ
ἦον ἔ ἅγιον πνεῦμα, ὡσ Ἰπίσκοπου ἔ πρεσ-
βυτερου ἔ Διάκονου. Αν. Ὁμολογῶ εἶρη-
κῆναι ὡσ Ἰπίσκοπον, πρεσβυτερου ἔ Διάκονου.

Δ Β

νον.

52 Atha. Dial. 1 de S. Trin.

νον. Ορθ. Ἀλλ' Ἐπίσκοποι, πρεσβύτεροι
 ἔσονται Διάκονοι ὁμοούσιοι εἰσιν ὁμοῦσιον
 ἀρα πατέρα, καὶ υἱόν, καὶ ἅγιον πνεῦμα ὁμο-
 λόγητας. Αν. Θέλεις ἐν ἡμῶν ὅτι ὡσπερ
 καρδίαν οἶνον κεραοθεῖς, οὕτως ἐστὶ πατήρ,
 υἱός, καὶ ἅγιον πνεῦμα; Ορθ. Ἐδέοιδα ὅτι
 εὐτέτω λέγεις; Αν. πῶς; Ορθ. Ὅτι ἄλ-
 λην φύσιν λέγεις τοῦ πατρὸς, ἔσται ἄλλη τοῦ
 υἱοῦ, καὶ ἄλλη τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὡς
 οἴνου, καὶ μελιτος, ἔσται πεπεραστος. ἡμεῖς δὲ
 λεγομεν, ἐάν ἡ ὁ πατήρ οἶνον ἀφραίνων
 καρδίαν, ἔσται ὁ υἱός οἶνον ἀφραίνων καρδί-
 αν, ἔσται τὸ πνεῦμα, εἶνος ἀφραίνων καρδίαν
 ἐστὶν ἡ ὁ πατήρ ὑπὲρ μέλι ἔσται κηρίον. ὑμεῖς
 ἀρα, ἔσται ἡμεῖς, καρδίαν παρβάλλεται
 τὸ πατέρα καὶ υἱόν, ἔσται τὸ ἅγιον πνεῦμα,
 οἱ ἀνομοίους τὰς φύσεις ἐσ-
 ηγεύμενοι.

Ὑγια 40:20.
 Dial. 19:15. et
 119:203.
 Ὑγια 24:126.

Ἡιερον.

Hieron. in Catalogo Scripto-
rum Illustrum.

53

Athanasius Alexan-
drinae urbis Episcopus
multas Arianorum
perpessus insidias, ad Constan-
tem Galliarum Principem
fugit: unde reversus cum lite-
ris, & rursus post mortem e-
jus fugatus usq; ad Ioviani
imperium latuit, à quo rece-
pta Ecclesia, sub Valente mo-
ritur.

Photius Archiepiscopus Con-
stantinop. ad fratrem.

In sermonibus ubiq;
clarus est Athanasius,
& brevis & simplex
locu-

54
locutione: Acutus tamen &
altus, & argumentationibus
omnino vehemens, & in his
tanta ubertas, ut admirabilis
sit. Logicis autem methodis
nihil tenuiter, nihil juvenili-
ter, ut pueri & rudes, sed phi-
losophicè, sed magnificè uti-
tur. Scripturarum testimoni-
js, ac demonstrationibus ad
vincendum commu-
nius est.

56

Be 446 a
fa

ULB Halle 3
004 346 602



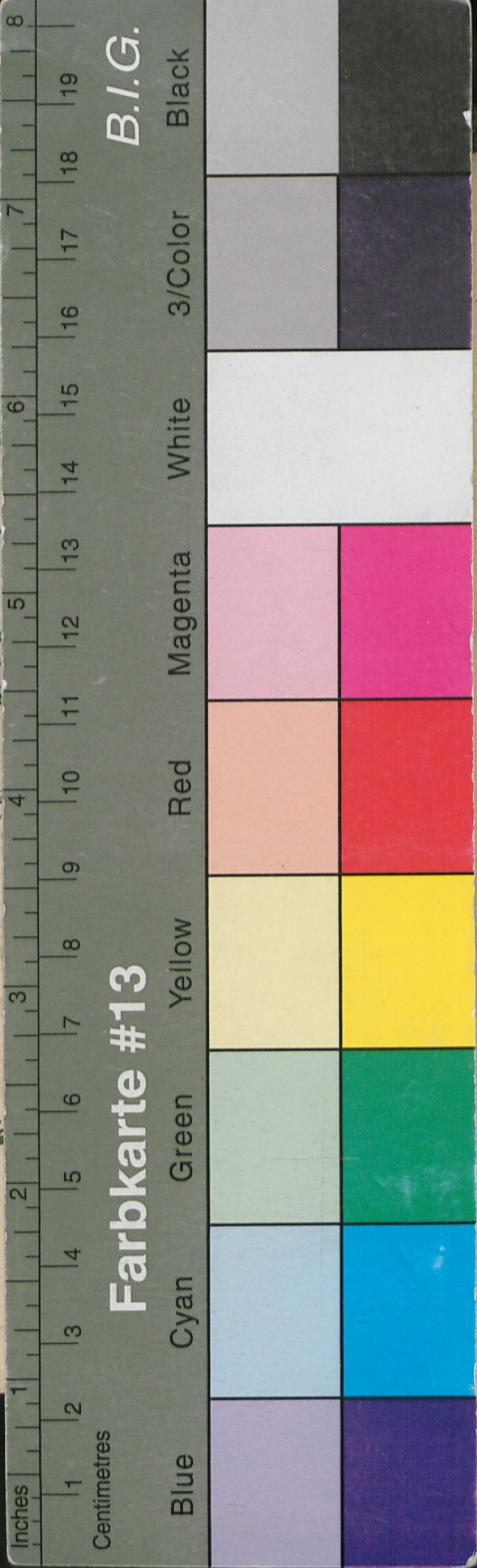
f

M.C.



Handwritten text in a cursive script, likely a library stamp or inventory record, located in the upper left quadrant of the book cover. The text is partially obscured by the book's binding and is difficult to decipher due to fading and bleed-through from the reverse side.





B.I.G.

Farbkarte #13

A THANASII
DIALOGORVM
PRIMVS,

De Trinitate.

Pro Gymnasio Ser-
bestano.



Serbesta
Typis Iohannis Schlerij,
Anno 1600.